

עיריית הרצליה

ישיבה מן המניין

שנערכה ביום שלישי בתאריך 21.12.21, י"ז בטבת תשפ"ב, בשעה 18:00

נוכחים:

מר משה פדלון – ראש העיר
 גב' איה פרישקולניק – וסגנית ומ"מ
 מר אהוד לזר – מנכ"ל
 ג'ו ניסימוב – סמנכ"ל בכיר
 עו"ד ענת בהרב קרן – יועמ"ש (זום)
 מר רוני חדד – גזבר
 מר עופר לוי – סגן רה"ע
 מר דרור בן עמי
 מר צבי וייס
 גב' דנה אורן-ינאי
 מר עולמי ירון
 מר אורן אוריאל
 מר וסרמן רונן
 מר איל פביאן
 מר אלעד צדיקוב
 גב' מאיה כץ
 מר איתי צור
 מר יוסי קוממי

גב' דניאל אייזנברג
מר דורון דבי
מר יעקב נחום - זום

סדר היום :

1. אישור ..... 2.

פרוטוקול

1. אישור

משה פדלון : ערב טוב לחברי המועצה, סגני ראש העירייה, מנכ"ל העירייה, מנהלים ועובדים שנמצאים איתנו בזום, מכובדי כולם. אני שמח לפתוח את הישיבה מן המניין, ה- 21.12.2021, אנחנו נתחיל באישור פרוטוקולים. לא התקבלו הערות לפרוטוקול מס' 49, פרוטוקול מאושר. לגבי פרוטוקול מס' 50, בהצעה לסדר בנושא 'אור זרוע', חלה טעות באישור הצבעות להחלטה, ההצבעה תתוקן כלהלן : מחליטים להסיר את ההצעה מסדר היום - בעד, 10, נגד 9, נמנע אין. ואנחנו צריכים לאשר את זה בהצבעה. מי בעד? נגד נמנע? תודה רבה. עדכון ראש עיר, בבקשה.

משה פדלון : שוב, ערב טוב מכובדי כולם. מזג האוויר, עד הרגע הזה צלחנו את הסערה. סערת "כרמל", לא היו אירועי מיוחדים בעירייה. ואני גם רוצה להודות למנכ"ל העירייה, לסמנכ"ל, לעובדי המוקד העירוני, ולכל המנהלים והעובדים, שביצעו מבעוד מועד את ההכנות הנדרשות למניעת הצפות. בוצעו עבודות, הכנות, גם למניעת הצפות וגם למניעת קריסת עצים, ועל כך שאו ברכה כולם. שבוע שעבר חנכנו מרכז רובוטיקה מודרני בתיכון הנדסאים. גם כאן, הערכה וברכות לכל העוסקים במלאכה בבניית המרכז הזה. אנחנו לפני כשבוע התחלנו בעבודות להקמת מרכז קהילתי ברחוב נתן אלתרמן פינת רש"י, הכולל מרכז מדע וטכנולוגיה לילדי גני ילדים, בית שמחט בית ספר למחוננים ומרכז

קהילתי אזורי. אולם ספורט חטיבת זאב - בסוף שבוע שעבר חנכנו בחטיבת זאב אולם ספורט מודרני, כולל חניון עירוני 50 מקומות, ע"ש צחי פישביין, זכרו לברכה, גם כאן, תודה לחברה הכלכלית שעשתה עבודה מקצועית מצוינת, למנכ"ל העירייה, לסגן ראש העירייה שלא נמצא כאן, למיקי גורנשטיין, ובאמת לכל העושים במלאכה בהקמת אולם יפיפה, ואתם מוזמנים לראות את פאר היצירה. על פי דיווח מהחברה הכלכלית מהיום, הסתיימו העבודות לגינת כלבים במסילה והיא פתוחה לציבור הרחב. עוד מיזם מוצלח של החברה הכלכלית והנהלת העירייה. מחר עיריית הרצליה מקבלת את דגל היופי של המועצה לישראל יפה, חמישה כוכבים פלוס, שוב ברכות לכל העושים במלאכה, מינהל התפעול, אגף שפ"ע, אגף גנים ונוף וכמובן למנכ"ל העירייה שמנצח על הכל. תיכון ראשוני ממשיך בהצלחות שלו, ממשיך להביא כבוד וגאווה להרצליה. לפני שלושה חודשים הם קיבלו תעודות הכרה ותגמול כספי על דרגה אחת בהצטיינות, בהישגים לימודיים וערכיים. ושבוע שעבר, קיבלו תעודת הוקרה מארגון המורים על חינוך חברתי יוזמות, באמת ברכות לכל העושים במלאכה, לאגף החינוך, למ"מ ראש העירייה, וכמובן למנהלת בית הספר ולצוות שעושים לנו באמת את הכל כדי להיות כל הזמן במצוינות בחינוך. אנחנו מתקדמים עם עבודת מטה להקמת מרכז תעסוקה לבוגרים עם צרכים מיוחדים. וזאת לאחר שקיבלנו מענקים כספיים מביטוח לאומי, וקרן [שלם?], במיליוני שקלים וכבר עבודת המטה החלה. אני ברשותכם רוצה להזמין את המנהלים של מרכז דרך הגלים, שיתנו לנו סקירה של 7-8 דקות, מה המרכז עושה מי מגיע מה ההצלחות שלו. אני רוצה להזכיר לפני כשמונה שנים, היו במרכז 60 חניכים, היום אני כבר אישרתי השבוע עוד 21 חניכים, יהיו במרכז כ- 230 חניכים וחניכות. אז בבקשה אביחי.

טוב, אז נעים מאד, קוראים לי שני, ואני מנהלת תוכנית שנקראת דרך האתגר. דרך האתגר מפעילה חמישה מרכזים היום בהרצליה, ונותנת מענה לילדים מכיתה א' עד כיתה י"ב. מכל בתי הספר ברחבי העיר. בעצם נציג איך נראה סדר יום בדרך האתגר, ואפשר להתקדם אחרי

שני:

שתוכלו לראות איך זה נראה. כל הילדים והילדות מגיעים אלינו למרכזים ישר אחרי בית ספר. הם מגיעים, אוכלים ארוחת צהריים חמה, אפשר לראות את זה כאן, יושבים ללמוד עם סטודנטים ומקיימים פעילות ספורט אתגרי. נעבור אביחי ונראה את זה, בעצם מתחילים בארוחת צהריים, עוברים לזמן למידה, אפשר לראות כאן סטודנטים מהבין תחומי, חיילים, הייטקיסטים, וכל המתנדבים שמגיעים מיחידת המתנדבים מהרצליה.

איפה זה, בתיכון אחיה?

משה ועקנין:

שני:

בתיכון אחיה יש שני מרכזים, שניים במרכז העיר ועוד אחד בנווה ישראל. אבל נכון, המרכז בגורים הוא בתיכון אחיה. למעשה אפשר לראות כאן את שלל הפעילויות שהנערים עוברים, יש פה את הקבוצת כדורגל של הבנות, גלישה, רכיבת אופניים אתגרית, ואפשר לראות כאן יש לנו גם את ניידת הלילה שהעירייה הקצתה, גם את פעילות הקיץ שהנערים חווים לאורך כל הקיץ, ויש פה את פרויקט הדגל של הרשות, פרויקט חופיקס, ראש העיר אתה יכול לראות זה בביקור שלך. אז למעשה נדבר קצת על התוכנית. תוכנית דרך האתגר מצמצמת פערים לימודיים ומקנה מסוגלות עצמית לילדים החל מכיתה א' ועד כיתה י"ב, מכינה אותם לצבא ולמעשה מצמצמת את הפער הראשוני ופותחת פתח שווה למי שיושב לידם בכיתה כדי להתחיל חיים נורמטיביים בגיל 18, להתגייס לצבא, לעשות שירות משמעותי ולסיים תעודת בגרות.

(דיבור טכני, משתתפי זום לא שומעים את המצגת)

שני:

אוקי, אז כמו שאמרנו, בעצם כל ילד ונער ונערה בעיר, 230 כמו שראש העיר אמר, מגיעים אחרי סיום בית ספר, שנה שעברה זה היה כמובן ישר אחרי סיום הזום, אלינו, אוכלים צהריים, ומבלים בין 4-5 ימים אצלנו במרכזי דרך הגלים. שם הם לומדים ושם הם מבלים את אחה"צ שלהם יחד עם חברים.

הם מגיעים בהסעה או עצמאית?

דורון דבי:

שני:

שאלה מעולה, א'ז' מקבלים הסעות, ובעצם החבר'ה שלנו הבוגרים, ח'-'ב', שזה הפלח הרציני שאנחנו עובדים איתו לקראת הכנה לצבא

מגיעים בצורה עצמאית, זה משהו שאנחנו מאד מאמינים בו. החבר'ה שמגיעים אלינו, בוחרים להיות אצלנו. אנחנו עובדים בשיתוף עם מחלקת החינוך מאד צמוד ועם האגף לשירותים חברתיים. כל נער ונערה עוברים אצלנו ראיון אישי, ביקור בית, אנחנו מכירים את המשפחות, את המנהלי בית ספר, את המורים המקצועיים, את מחנכי הכיתה, ונער שעובר אצלנו את כל המיון הזה צריך לבחור להגיע למרכז. להיות חניך בדרך הגלים זה תנועת נוער של החיים. אני לא יודעת מי ממכם היה בתנועת נוער או בנבחרת כדורגל, אבל חוץ משחקנים מקצועיים, להגיע 4-5 פעמים בשבוע מכיתה ח' עד י"ב, ויש אצלנו חבר'ה שמתחילים בכיתה א', זאת התחייבות לא נורמלית, הם צריכים לבחור להיות שם. יש 85% נוכחות, של הילדים אצלנו. זה לא מרכז ולנטרי. כל מדריך יודע מי הילדים, 25 ילדים שלו, מכל הבתי ספר בעיר, יודע מי מגיע באיזה שעה הוא מגיע, מתי הוא סיים ללמוד, אם הוא מתעכב, אם הוא הושעה, מה קורה עם הנער מתי הוא מגיע אליו לאכול, ומתוך הדבר הזה הנערים ממשיכים קדימה. זה לא איזה מרכז פתוח שכל יום ילד אחר בוחר להגיע, הקבוצה מגיעה וממשיכה, 85 אחוז נוכחות בתחום הבלתי פורמאלי זה נתון מדהים שמאפשר לנו לעשות תהליכים רציפים עם הנערים עד הצבא. יש לנו קשר רציף כמו שאמרתי עם הרשות. הפרויקט הזה התחיל בנתניה מי שלא יודע, וצמח ופרח פה בהרצליה. זאת אומרת, התחלנו מרכז אחד בנתניה, הוא שוכפל להרצליה והיום הוא פרויקט הדגל של הרשות, בעצם מחזיק פה ילדים מ-א' עד י"ב. ונותן להם מענה רציף עד סוף הלימודים לסיים תעודת בגרות, ולצבא. אנחנו בקשר עם כל הגורמים ברשות, והדבר הזה עוזר בעצם בכל צורך שעולה בשטח, אנחנו מקבלים מענה לדבר הזה כמו שראש העיר אמר, התחלנו עם מרכז בוגרים ח'–י"ב שעושה שינוי משמעותי ללמידה, הבננו שצריך להציע את השירות ביחד עם אגף שירותים חברתיים פתחנו מכינה מכיתות ה'–ז'. היום אנחנו כבר עובדים עם ילדים מ-א' עד ד', ויש לנו עוד מרכז-תיכף נראה אותו, אביחי-ראינו אותו, אחלה, אז מרכז לנוער בקצה, 15 נערים כבר עם תיקים פליליים במטרה להכניס אותם בחזרה למעגל

הנורמטיבי כדי שגם הם בגיל 18 יוכלו להתחיל בנקודת פתיחה אחרת. אני אגיד שהדגשים המשמעותיים שלנו זה באמת הקשר עם המשפחות, עם בתי הספר, ועם הרשות כדי לקחת את הנערים כמה שיותר קדימה. יש לנו דמויות משמעותיות את הנערים, זה אומר שיש להם רכז קבוצה, זאת העבודה שלו, חבריה אחרי תואר ראשון, שמהבוקר בבתי ספר, בבתים של הילדים, מכירים את הקצינות מבחן, מכירים את העובדים הסוציאליים ברווחה, שהנערים מגיעים אליהם בצהריים, החבריה שלנו כבר היו בבית ספר, פגשו את המורים, יודעים מה המצב בלימודים, יודעים על מה הם צריכים להתאמן, ראו אותו אחרי הצהריים בפעילות אתגרית. יוצאים איתו בקיץ למסעות, עושים איתו פעילות קיץ לאורך כל החופש, ומעסיקים אותו בפרויקט של חופיקס. זאת אומרת שהרכז שלו שפגש אותו בבית, מכיר את המורה שלו, גלש איתו בחורף, למד איתו למבחן במתמטיקה, בסוף הוא המעסיק הראשוני שלו בחוף, ולומד איתו איך להגיע בזמן לעבודה, איך להיות רציני ואיך להיות אחר כך אזרח מהשורה. אני אגיד רק עוד דבר אחד, לפני הסקרים, בסוף נער שלנו שמתחיל עם פערים מאד מאד גדולים, בלי הרבה תמונת עתיד שלו קדימה, יכול להגיד אוקי אני יכול לסיים בגרות במתמטיקה, אני יכול להתגייס לצבא, אנחנו נראה את זה כאן, וכל הדבר הזה קורה בזכות רצף מאד משמעותי שלו מגיל צעיר ועד התיכון.

אביחי:

בעצם אנחנו עובדי עמותת אחים לחינוך של קרן רש"י, לאורך השנים עושים סקרים, הצגנו פה בפגישה עם וועדת רווחה חינוך עם ראש העיר, את הנתונים. חשבנו שזה יהיה נכון להציג גם לכם. בסוף אנחנו מחנכים פה 230 ילדים נערים נערות, מגיל 6-18, וההשפעה היא לא נורמלית. זאת אומרת, 90 אחוז מגיעים באופן קבוע לפעילות במרכז, והם שמחים להגיע באופן קבוע 95% מהנערים. שהאפיון שלהם זה בעיות לימודיות, חברתיות, סוציו-אקונומיות, התנהגותיות. 95% שמחים שהם מגיעים למערכת חינוך בלתי פורמאלית אחה"צ, עד 18:00. נתונים ברמה ארצית הם לא נורמליים, בטוח לרשות. בעצם אנחנו מלווים, לצד בית ספר, מלווים אותם עד שש בערב, עם ארוחה ועם פעילות ומה שעדי תיארה.

הקשר עם הרכז הוא מאד משמעותי, זה דמות בלתי פורמאלית שהיא בעצם הופכת את הסיפור מלימוד לחינוך. עושה חינוך, מתעסק עם המשפחה, גם מה שעדי תיארה, 90 אחוז חושבים שיש להם קשר טוב, 90 אחוז חושבים שהם יכולים לפנות לרכז בכל זמן, אנחנו בודקים גם את ההורים וגם את המורים על ההשפעות של הדבר הזה על הילדים. אבל בסוף מה שמעניין זה מה קורה איתם בסוף. עשינו סקר לבוגרים שלנו, חברה, 87% עשו שירות מלא, ועוד 8% התגייסו, זה אומר 95 אחוז הלכו לגיוס. חברה שאנחנו פוגשים בכיתה ח', שמנהלת בית ספר אומרת שכנראה הוא לא יתגייס, או כנראה הוא לא יעשה תעודת בגרות, חבל שהוא יבוא בכלל למרכז, הוא לא יעשה בגרות. בסוף 95% מגייסים, ובעצם לא רק שמשפר את הנתונים של העיר בגיוס ובבגרות, זה גם עושה לפרטים, לנערים שהיו אצלנו בכיתה ח' עם חוסר מסוגלות לא מאמינים בעצמם בסוף הם מתגייסים ועושים בגרות. זה החלק המשמעותי, ו-35% הגיעו לתפקידי לוחמה. עובדים במשרה, בזמן הקורונה 80% היו מועסקים, התעסקנו גם במה הם עובדים איך הם הולכים לעבוד, ברצף תעסוקתי ודיברנו איתם מה התוכנית איפשרה להם. חברה כבר בני 23-4 שסיימו, 95% אפשרה להם להצליח יותר בלימודים. חברה שכבר אין להם אינטרס, הם גדולים מבוגרים, נתנה להם כלים להתמודד עם אתגרים, הרחיבה את תחומי העניין של החיים שלהם, חיזקה את המסוגלות, ואת הכושר הגופני ואת החברות. זהו, בגלל שזמננו מוגבל אני אסיים במשהו-

לא התייחסת לבגרות.

משה פדלון :

אביחי :

אמרת, 97% התגייסו, והלכו לבגרות 94% בהכשרה מקצועית כרגע. תחושת המסוגלות 86% ציינו שזה שיפר להם, 89% את מצבם החברתי, ועשו בגרויות מלאות 90%. זה מספרים לא נורמליים לילדים נורמטיביים ברשות אחרת. לילדים שהם מוגדרים בכיתה ח' נוער בסיכון, מוגדרים א'-ד' עם בעיות התנהגות זה מספרים משוגעים. וזה מתחיל להשפיע גם על הקהילה שלהם. בגלל שאנחנו עושים את זה כבר פה מעל עשר שנים, בגלל הרוח הגבית שאנחנו מקבלים מהרשות, לפתוח

עוד מרכז ועוד מרכז, יש פה איזה סיסמה שאנחנו כל הזמן שומעים ומאמצים, אין ילד שיצטרך את השירות הזה שיש לו בעיה לימודית, חברתית, סוציו-אקונומית, התנהגותית, ולא יקבל. אז אנחנו רוכבים על זה כי אנחנו מאד מאד רוצים להגדיל את השירות מצד אחד, ואנחנו מאד שמחים שבסוף יש 230 ילדים לעומת 60 ילדים בעשור האחרון, שאנחנו רואים אותם 4 פעמים בשבוע כל יום. אנחנו מתערבים במשפחה, מתערבים בבית ספר, וזה אני מקווה שהרוח הגבית הזאת תמשיך, ונוכל להרחיב את השירות ויהיו פה עוד חבריה שיהנו מזה ואנחנו בכיוון של להרחיב את זה במקומות אחרים בארץ כדי לשכפל את המודל הזה כי הוא מאד מאד מוצלח. ברמת הפרטים שמרוויחים וברמת הקהילה.

התקציב לזה זה כולו עירוני? התקציב זה רק עירוני?

משה ועקנין:

אנחנו מוסיפים עוד מעט, אבל- יש פה גם רווחה, גם רשות, וגם קרן רש"י.

אביחי:

מי הגורם שמפנה את הילדים האלה בדרך כלל? מי הגורם שמפנה אותם אליכם, בתי הספר-?

דורון דבי:

בכיתה ח' הם מאותרים על ידי הבית ספר. מנהלת בית ספר אומרת מי הילדים שצריכים, אנחנו מציגים את המרכז, פוגשים את ההורים שלהם ומביאים אותם למרכז אחרי ראיון אישי. אין ילד שמנהלת בית ספר אומרת שצריך גם אם הוא לא יגיד אני רוצה ברגע הראשון, הוא יגיד אחרי כמה דקות כי אנחנו כבר מכירים את השכונה, מכירים- הוא יגיד בסוף אני רוצה וניקח אותו לתוך הדבר הזה. אבל מ-ח' ומעלה. מכיתה א' עד ז' מחלקת הרווחה. אם הוא מוכר לרווחה מ-א' עד ח', מחלקת הרווחה מאתרת אותו ושולחת אותו.

אביחי:

ושאלה שנייה, מה הקיבולת שלכם, עד כמה אתם עוד יכולים לגדול?

דורון דבי:

שמע, בסוף זה תלוי צרכים. אנחנו לא רוצים להפוך את המרכזים האלה, גם כי בסוף הם לא זולים, לחבריה נורמטיביים שלא צריכים. בסוף, אנחנו כרגע מרגישים שאנחנו ב- 80-85 אחוז מהקיבולת של הרשות, אפשר לעשות עוד קבוצה פה, לעשות לבנות כיתה ז' יש איזה משבר כי

אביחי:

הן מסיימות כיתה ו' ורק מכיתה ח' יש להן מענה. יש כל מיני משברים בעיר אבל אנחנו עובדים פה מול החינוך והרווחה, לפתור אותם כל הזמן. זאת אומרת, היום כשמגיע משהו מהשטח שאומר יש בעיה עם ילדים ביד התשעה(?) היה לפני ארבע שנים, נתנו מענה לדבר הזה. כל מה שעולה מהשטח בתחום הנוער בסיכון אנחנו יודעים לתת מענה. ניידת לילה אנחנו מפעילים עכשיו שני לילות בשבוע, מהקורונה וחוזרים להפעיל עכשיו, בגלל שיש חבריה שמשוטטים שלא היו פעם בשכונות ולא היו פעם ברחובות, חוזרים לפגוש אותם. כל המענים אנחנו בסוף מגיעים אליהם.

עוד שאלות חברים? יישר כוח. תודה רבה, מגיע להם כפיים.

משה פדלון :

(מחיאות כפיים)

משה פדלון :

תודה לאביחי ותודה לשני. אתם כחברי מועצה מוזמנים לראות את הפעילות. מרגש, כל הכבוד. ברשותכם אני רוצה לציין שבעיר שלנו יש 601 ילדים תלמידים שמוגדרים על ידינו בסיכוי סיכון, ואנחנו מטפלים בהם מה שנקרא אישית. רק במועדוניות שלנו יש כ-171 ילדים מגן חובה עד כיתה א', [לא ברור] עם 80 תלמידים, יש לנו תיכון דור שילד שנפלט מתיכון רגיל מגיע לתיכון דור ושם אנחנו נותנים כוחות הוראה מתוגברים. נציין את קידום נוער, 35 תלמידים, וכאמור אנחנו רואים שהשקעות שלנו מביאות תוצאות ותוצאות מצוינות. וכך אנחנו נמשיך, זו המדיניות, לסייע ללוות את הילדים האלה. למען עתיד טוב יותר. מכאן אנחנו עוברים למנכ"ל, בבקשה.

טוב, אז אחר צהריים טובים, ערב טוב, הסופה כפי שציין ראש העירייה, היא באמת בשיאה, אנחנו צפויים גם לעוד גל הלילה. אנחנו כרשות נערכנו באופן משמעותי עם כל האגפים שלנו, עם צוות מיוחד שבדק גם את כשלי העבר. אני רואה פה אנשים שעשו לילות לבנים, טל אני רואה אותך, ובאמת הוצאנו הרבה מאד כוחות גם בשטח, כדי שיוכלו לאתר את הבעיות במו עיניהם, ואנחנו עד כה בלי לפתוח עין, עושים את הדבר מצוין ואין לנו תקלות מיוחדות. תודה כמובן לכל העובדים והמנהלים והצוותים על העבודה הזאת. השבוע קיימנו מספר סדנאות הטמעה של

אהוד לזר :

הקוד האתי למנהלים בעירייה, מנהלי מחלקות ומעלה. הסדנאות היו מאד מוצלחות ואנחנו מתכוונים להמשיך לעסוק בנושא. כאמור הפקנו דוברות, אפרת, ספורט וחברה כלכלית את הטקס לחנוכת אולם הספורט בחטיבת זאב ע"ש צחי פישביין ז"ל. אנחנו נערכים להפיק את חוברות הארנונה למידע לציבור. קיימנו את יום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות נגד נשים, יום הזכויות הבינלאומי לאנשים עם מוגבלות, והקרנו גם סרט מונגש לאנשים עם הנמכה קוגניטיבית. אנחנו משלימים בימים אלה את תהליך הערכת העובדים בעירייה, בעצם כל עובד ומנהל יעבור משוב, זה משהו שלא היה ברשות, והכנסנו אותו ביחד עם תוכנית העבודה השנה. אנחנו נערכים בשיתוף ועד העובדים, אגף תרבות נוער וספורט, ומשאבי אנוש, להשתלמות העירונית בחודש ינואר, באילת. מקווים שהכל יהיה כסדרו מבחינת הקורונה. בתחום ההנדסה תוכנית 2200, חוף התכלת, מתקדמת לקראת אישור, לאחר שסיימה דיוני התנגדויות ב- 106 ב'. אושרו לקידום תוכניות הרחבה לבתי הספר ברנר וז"ר, במקביל מקודמים בית ספר הנדיב לפינוי בינוי, חטיבת ביניים באזור אלתרמן, תיכון באזור דן שומרון, וגני ילדים ברחבי העיר. החל כמו שציין ראש העירייה, הקמת מבנה קהילתי משמעותי וגדול במתחם אלתרמן. אגף התשתיות החל בביצוע עבודות שדרוג במספר רחובות בעיר. ובשורה תחבורתית, שגם ראש העיר, גם דניאל היו שותפים לה, הרכבת מכל תחנות הצפון תעצור בהרצליה ללא החלפה שהמשמעות של זה זה בעצם בשורה לתושבי העיר ולעובדי אזור התעסוקה. יש לנו עוד כמה פרויקטים נוספים שאני לא ארחיב עליהם. תודה רבה לכולם.

משה פדלון: טוב, חברים, אנחנו עוברים לשאילתות, שאילתה מספר אחד, חבר המועצה רונן וסרמן. בבקשה.

ג'ו נסימוב: הנושא הוא מציאת מקום לקהילה הרפורמית של הרצליה פיתוח. בהרצליה פיתוח ישנה קהילה רפורמית נכבדה אשר פעילה נפגשים באופן תדיר כבר שנים רבות בבית ויצ"ו בהרצליה. בתחילת החודש קיבלו ראשי הקהילה עדכון מויצ"ו על כך שהפעילות תיפסק משום שאין

- יותר אפשרות להשכיר את מתקני ויצ"ו להתכנסויות או שירותים דתיים. והשאלות להלן, האם ישנו מקום ציבורי אשר בו תוכל הקהילה הרפורמית להיפגש באופן תדיר, (ב) איזה פתרון ניתן להציע לחברי הקהילה. התשובות: ניתן יהיה לנסות לסייע לקהילה לאתר מקום חלופי לאחר מתן מענה לשאלות שלהלן, מה גודל הקהילה, גודל הנכס הנדרש. באיזה תדירות נפגשת הקהילה או נדרש הנכס. לא התקבלה פנייה אלינו בצינורות המקובלים. הקצאת קרקע או פתרונות קהילתיים אלו ואחרים צריכים לעלות במסגרת פניה ישירה של הגורם אלינו. רונן. הבהרה שיכולתם לשאול אותי את השאלות האלה כי יש לי את התשובות-
 רונן וסרמן:
- זה לא- תתייחס לסיפא, בסוף כל הליך קהילתי או הליך הקצאה יש לו מנגנון, ולא כאן מעלים את הצרכים ודנים בהם, אלא יש מנגנונים, יש אגף נכנסים, אגף ועדות, שם נידונים הדברים האלו, ובדרך כלל זה מגיע בשל בסוף לדיון כאן אחרי שהבקשות הקצאה נידונו ברובד המקצועי.
 רונן, ברשותך, לי נודע על הדבר הזה בעשרה ימים האחרונים, אני מתכוון לפנות ליו"ר שם ולהגיד לה גברתי את לא יכולה להפתיע את כולם וללא התראה להודיע מחר בבוקר לא מתפללים שם. אז תן לי לבדוק את זה עם הגברת. למה אני אומר את הדברים האלה, גם לי יש מניות במקום. הקרקע של ויצ"ו היא שלי, אני גם שותף שלהם. אז אם אני שותף שלהם שישאלו גם אותי. אי אפשר אם יש נוהג, שנים שמתפללים שם להגיד יום אחד חבר'ה, לא משחקים שברו את הכלים. לא מקובל עלי. אני אמור לדבר איתה בימים הקרובים אני אעדכן אותך.
 תודה. שאלה נוספת, איך בעצם נקבעת הקצאת בתי כנסת לקהילות השונות בעיר. מי מחליט מה יהיה טיבו של בית כנסת?
 יש וועדת הקצאות, בסוף האישור של וועדת הקצאות מגיע לכאן למועצת העיר.
 רונן וסרמן:
 תודה.
 שאילתה מספר 2. רונן וסרמן מיחזור ברחבי העיר.
 בימי פינוי יש המון פסולת שמושלכת ונאספת על ידי המשאיות.
 משה פדלון:
 ג'ו נסימוב:

בהרצליה מתקדמים יפה בנושא המיחזור אך יש ערים בארץ ובעולם שאפשר ללמוד מהן אפילו עוד יותר בנושא המיחזור בכלל ובנושא מיחזור אלקטרוניקה בפרט. מוצרי אלקטרוניקה ניתנים לפירוק ושימוש חוזר. לצער כולם, לנו אין כיום מיחזור טוב של מוצרי אלקטרוניקה בהרצליה. קידום של נושא מיחזור לא בהכרח נובע אך ורק מרגולציה ממשלתית. כולנו כמועצה יכולים לקיים יוזמות מקומיות שיציבו את הרצליה בראש הערים שדואגות למיחזור. בכל יום צריכה להישאל השאלה איזה עולם אנחנו משאירים לדורות הבאים כאשר אנחנו ממחזרים להפחתת מזהמים שונים בכדור הארץ. השאלתה. א', פסולת אלקטרונית - להרצליה מתקן מיחזור ממוקם בסוף חניון האוטובוסים, לא נגיש ולא זמין למיחזור. ב', מיחזור בקבוקים 0.25 ל' הורחב השנה לבקבוקי פלסטיק גדולים שרבים אינם ממחזרים בעקבות הקושי בנגישות. האם העירייה מקדמת פרויקטים התנדבותיים בתחום. בתי ספר, מתנ"סים, וכו'. ג', פחים כתומים מוצאים לרחובות האם נעשות יוזמות חדשות בתחום כגון מיזם השקיות הכתומות בנווה עמל. ד', האם ישנה תוכנית לתת עדיפות במחזור של מוצרי אלקטרוניקה, נייר פסולת פלסטיק, במערכת החינוך בשנה הבאה. ושאלה בנושא דומה, מדוע בנווה עמל ברחבי השכונה אין פתרון לנושא מתקני מיחזור האריזות הכתומים, שעולים על גדותיהם באופן תדיר, וכנראה לא מרוקנים את המיכלים הללו בתדירות מספקת. אשמח להבין מדוע פורק מתקן המיחזור בכצנלסון, ליד הסופרמרקט של מגה. המתקן פורק למרות שהיה ביקוש, והתוצאה היא שהאזור מטונף לגמרי כי אנשים ממשיכים להביא לשם בקבוקים למיחזור. מדוע המתקן פורק, ומה הפתרון שהעירייה מציעה לטיפול בליכלוך. תשובה: א', במכולה שהוצבה בחניון האוטובוסים בבנציון הינה בגדר פתרון זמני עד לביצוע התקשרות עם תאגיד פסולת אלקטרונית נבחר. יסוכם עד סוף ינואר 22'. במסגרת חתימה על חוזה עם התאגיד יפרסו מתקנים לפסולת אלקטרונית ברחבי העיר לטובת תושבי העיר, כולל תוכנית פינוי פסולת אלקטרונית בימי הוצאת גזם ופסולת גושית. במקביל להוצאת פסולת

זו שתעשה בצורה מסודרת. כמובן כל התהליך ילווה בתוכנית הסברה מפורטת לתושבים. ב', הנושא נבדק ברמה העירונית והלאומית, כרגע אין סיבה לפרויקטים התנדבותיים, ברגע שהורחב חוק הפקדון תושבים רבים החלו למחזר את הבקבוקים, וכן צצו יוזמות בבתי ספר וחינוך בלתי פורמאלי, איסוף וזיכוי בעבור הבקבוקים. ג', פחים כתומים בינתיים בנפח של 360 ל' יונחו במדרכות העיר באותם מקומות שאין להם נישות או חדרי אשפה זאת על מנת 1, לפנות את המרחב הציבורי והמדרכות לטובת הולכי רגל ועגלות, 2, לשמור על אסתטיות במרחב הציבורי. במקומם יפרסו בעדיפות בקרנות רחובות או במדרכות רחבות, פחים כתומים ציבוריים גדולים, 1500 ל', במרחקים של 200 מטר רדיוס מאותם בתים שאין בהם מענה לפח כתום. זאת על פי הנחיות תאגיד תמיר שהוא המנחה המקצועי והגוף האמון של הנושא. בכל מקרה, כמות הפינויים של הפחים הציבוריים הוגדלו, בזמן הקרוב יוחלפו פחים ציבוריים לגדולים יותר בנפח 2500 ל', באותם מקומות שממחזרים בהם יותר. לדוגמה בכצנלסון 23, מגה, כפי שמופיע בתמונה המצורפת. בנוסף, היננו משפרים את תהליכי הבקרה על פינוי הפחים הכתומים הציבוריים ביחד עם תאגיד תמיר. יותקנו חיישנים, מערכת בקרה ממוחשבת שתשפר את התהליך, הנושא בוצע במהלך הפחים הכתומים הביתיים של ה- 360 ל' וה- 1100 ל', ד', ניתן מענה במערכת החינוך לכלל סוגי המיחזור, הן ברמה הקהילתית והן ברמה הבית ספרית, דרך המועצות הירוקות. בחינוך לקיימות, ערכים נוספים אשר מקבלים יותר דגש מאשר בתחום המיחזור, כגון הפחתת הצריכה ושימוש חוזר, הפסקת שימוש בחד"פ, עידוד להפרדת פסולת ובמיוחד טיפול בפסולת אורגנית, קומפוסטרים, טבע עירוני ומגוון ביולוגי, שמירה על הים והחופים. ה', כפי שהובא בסעיף ג'2, כמות הפינוי של הפחים הכתומים הגדולים והקטנים הוגדלה לפינוי פעם בשבוע, פחים ציבוריים גדולים, 1500 ל', בנווה עמל מפנים ביום ג', פחים ביתיים 360 ו- 1100 ל' בנווה עמל מפונים ביום א'. מתקן המיחזור של בקבוקי הפלסטיק פורק בכצנלסון כחלק מהחלטת העירייה לפרק את כלל המיחזוריות בכל העיר שהתבצע

במהלך דצמבר 2021, בשל הרחבת חוק הפיקדון לבקבוקי 1.5 ל'. התושבים נדרשים, 1, בקבוקי משקה 1.5 ל' ומעלה, אשר הם בפיקדון להביא אל הסופרמרקט ולהמירם בכסף ודמי הפיקדון, 2, בקבוקי 1.5 ל' שאינם בפיקדון, להשליכם לפחים הכתומים. שאר בקבוקי הטואלטיקה להשליך לפח כתום, יצאה הסברה ארצית בנושא על ידי המשרד להגנת הסביבה, ותאגיד תמיר, הסברה מקומית על ידי הדוברות שלנו, עד כאן רונן.

רונן וסרמן: תודה רבה על התשובה המפורטת, רק שאלה לגבי התדירות, כנראה שהתדירות הוגדלה אבל לא מספיק. הבקשה, יותר מאשר שאלה, האם אפשר להגדיל את התדירות עוד יותר, כי הפחים עולים על גדותיהם.

אהוד לזר: מה בשכונת נווה עמל?

רונן וסרמן: במיוחד, אבל קיבלתי תלונות מעוד שכונות.

אהוד לזר: אוקי. אנחנו נבחן את זה.

מאיה כץ: אני רוצה גם להוסיף עוד משהו, זה יכול להיות שזה לא ברור, אני גם הלכתי רגע- ליד הבית שלי, יש מתקן מחזור של בקבוקים, ובוקר אחד הוא פשוט נעלם ואז אתה לא מוצא כבר לאן אתה צריך ללכת, אז תעשו הסברה של העיר יותר טובה של זה.

אהוד לזר: הייתה הסברה משמעותית, אבל אם צריך לחזק את ההסברה אנחנו נחזק. אני ראיתי את הפרסומים.

מאיה כץ: יכול להיות שאתה רואה כי העין שלך מחכה גם לפרסום הזה, זה לא אומר שהציבור רואה אותו דבר.

אהוד לזר: אנחנו נבחן את זה בהחלט.

משה פדלון: תודה רונן, מכאן לשאילתה מס' 3, מר איל פביאן.

ג'ו נסימוב: המעבר בין הרצליה למושב גבעת חן מרחוב קיבוץ גלויות, בין הרצליה למושב גבעת חן קיים מעבר, כמו רחוב הולנדי, המיועד להולכי רגל ורכבי הדיירים הבודדים שגרים לאורכו, מרחוב קיבוץ גלויות, המוביל לשטח חולי ומגרש עליו פועל מחסן חומרי בניין על קרקע של המושב. בפועל פועלות משאיות במקום, עוברים כלי רכב, תושבים מתלוננים על רעש ולכלוך והיקף פעילות מסחרי ותנועת כלי רכב, פסולת בניין

- המושלכת וכיו"ב [המשך שאילתה כתובה] תשובה: מסיור בשטח [מקריא תשובה כתובה]. עבירות תחבורה נאכפות על ידי משטרת ישראל בלבד ואין לנו סמכות בנושא. איל.
- איל פביאן: אין ספק שיש היום בצמוד לרחוב בשכונה בנווה עמל חגיגה במירכאות, או בלי מירכאות, של משאיות לכלוך, פעילות מסחרית גדולה, קונטיינרים, מעבר של כלי רכב וכו'. השאלה היא פשוטה, למה אתה לא פועל מתפקידך כיו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה או ראש העירייה- אם צריך לעדכן תוכניות, לעדכן. ולהציב שם מחסום. כדי שתושבי הרצליה לא יסבלו.
- משה פדלון: בוא נתחיל בזה שמתקנים שהם לא בשטח השיפוט שלי אסור לי על פי חוק לגעת.
- איל פביאן: זה נכון, אבל בשטח שלך-
- משה פדלון: בשטח שלי כל מספר שבועות ניתנת הנחייה על ידי סמנכ"ל, מנכ"ל ושלי לסגור את המקום, מה לעשות, אחרי כמה שעות מגיע שופל קטרפילר ומוריד את זה. אנחנו שמים ומוריד.
- איל פביאן: מה זאת אומרת לסגור?
- אהוד לזר: לשים שער.
- משה פדלון: שמנו שער, עקרו אותו.
- איל פביאן: אז שמתם שער ועקרו אותו?
- אהוד לזר: מספר רב של פעמים.
- ג'ו נסימוב: בטון אפילו שמנו.
- משה פדלון: עם קטרפילר, מרים את זה זורק הצידה. זה עניין של חתול ועכבר. אנחנו עושים את הכל, עושים את הכל. אני-
- איל פביאן: בתשובה לשאילתה אמרת-
- אהוד לזר: יש שני חלקים לעניין של השער, אחד שער בתחום השיפוט שלנו שאנחנו מציבים-
- איל פביאן: על זה אני שואל.
- אהוד לזר: אז התשובה התחלקה לשניים, השער שאנחנו מציבים שם פשוט נעקר ממש כמה שעות אחרי זה. גם התמרורים וגם ההוראות וגם השילוט.

- משה פדלון : אנחנו נצא עם אנשי ההנדסה, אולי נשים שם צינורות של ביוב גדולים עם בטון ונראה ונסגור את זה, אבל זה עניין של חתול ועכבר. גם אם אני אשים צינור מבטון הם יעקרו, אתה יודע מה זה העוצמה של קטרפילר. הם פשוט מורידים, מזיזים את זה החוצה. אבל כל שטח אחר-
זאת אומרת, אתה תפעל לסגור. איל פביאן :
- בוודאי. משה פדלון :
- שאלתה מספר 4 איל פביאן. משה פדלון :
- הנושא הוא אכיפה מכוח התכנון והבנייה וחוק שמירה על הניקיון על עסקים הפועלים בכניסה לחורשת הנ"מ, בצפון הרצליה ולצד הגדר שלה עם שדה התעופה. רקע: על פי כתבה מהתקשורת המקומית מיום 22.7.20 [מקריא שאילתה 4] [מקריא תשובה כתובה שאילתה 4]... וחמש כנסות חניה. איל. ג'ו נסימוב :
- כן, העסק הענק הזה של החומרי בנייה שתיארתי בשאלתה והיו עליו כתבות בהרצליה, באוגוסט 2019 נרשמה שם חברה חדשה אחרי שהייתה חברה קודמת שהפעילה עסק בשם דומה הרבה שנים. החברה החדשה נרשמה לקראת התחלת הפעילות של העסק הזה במקום החדש, הגדול. עכשיו, בשביל לא להגיד שמות בעל פה, אני נותן לך רגע פה איזשהו מסמך, תסתכל עליו, המסמך הזה הוא מרשם החברות, מתוארים שם בעלי המניות של החברה והדירקטורים. מה שאני שואל, האם אתה מזהה את השמות, האם מישהו מהם מקורב אליך, פעיל מאד סביבך, היה פעיל איתך בבחירות. אתה מכיר מישהו?
אני מנוע מלדבר- משה פדלון :
- הנושא נמצא בחקירה. אהוד לזר :
- שאלתי שאלה, טכנית. אני לא רוצה להגיד שמות באוויר. איל פביאן :
- חברים- אני לא חייב להגיד לך. שתיים, זה נמצא בהליך משפטי, ולכן יש לזה סודיות על זה עכשיו. אתה משבש הליכי משפט. משה פדלון :
- איזה משבש? זה כל בן אדם ב- 30 שקל מוציא מרשם החברות את זה. איל פביאן :
- תיקח את זה חזרה. משה פדלון :
- איל- אהוד לזר :

- איל פביאן : איזה משבש, כל תושב ב-30 שקל מקבל את זה, אני שאלתי אותך אם אתה מכיר מישהו מהאנשים שם, קשור אליך.
- משה פדלון : אני לא חייב לענות לך-
אהוד לזר : איל-
איל פביאן : אל תענה, זה בסדר.
- אהוד לזר : התשובה לשאלה היא ברורה, היא התקבלה. אנחנו נמצאים בהליך חקירתי והליך שנמצא בבית המשפט לעניינים מקומיים. הנושא הזה בטיפול של אגף הפיקוח על הבנייה והתביעה העירונית, החומרים שם-
איל פביאן : אני רוצה רק לדעת אם שני התושבים האלה מוכרים או לא. אל תענו. אתם יכולים לא לענות.
- אהוד לזר : אני לא יודע אבל אם אתה רוצה להצטרף למאמצי החקירה-
איל פביאן : אני שאלתי שאלה במסגרת שאילתה, תענו איך שאתם רוצים.
אהוד לזר : בסדר, קיבלת את התשובה. ואם אתה רוצה להצטרף לצוות החקירה אנחנו מחפשים מפקחים על הבנייה, וגם כנראה נצא למכרז לתובע עירוני, אני לא יודע אם אתה עומד בתנאים.
- משה פדלון : יותר מלומר שזה בהליך משפטי ושהוגשו 33 דו"חות, זה מה שיש לומר.
אהוד לזר : שאילתה הבאה.
- משה פדלון : שאילתה מספר 5, גברת דנה אורן. בתי ספר בשכונת גליל ים.
ג'ו נסימוב : על פי עדכונים שקיבלנו במועצה, בספטמבר 2022 אמורים להתחיל לפעול שני בתי ספר יסודיים בשכונת גליל ים. האחד במגרש 406, השני ב-408. [המשך שאילתה כתובה 5] [תשובה שאילתה 5] ... יקבלו מענה קבוע בספטמבר '22, דנה בבקשה.
- דנה אורן : תודה רבה, השאלה שלי, אחד רק לא רשמתם, יעבור לבית ספר לגליל ים זה בהתאם למיקום שלהם? זאת אומרת-
איה פרישקולניק : לא, יש תלמידים שלומדים בוויצמן, הם יכולים לחזור אבל הם יכולים גם להישאר בוויצמן עד ו'.
- אהוד לזר : לא, היא שואלת ב-406, 408. לפי אזור הרישום.
דנה אורן : לפי אזורי רישום. אני מבינה-
איה פרישקולניק : רק אני רוצה להגיד לך שהבאנו את זה לידיעת ההורים והם שבעי רצון

- מאד ורק הודו לנו על ההחלטה הנהדרת שלנו.
- דנה אורן : מכיוון שפנו אלי, אז אני רוצה לשאול שאלה נוספת, וגם אחרי שראו את התשובה, כי מבחינתי זה נראה סביר, אבל אני לא מכירה את הבעיות ברזולוציה הקטנה יותר, ולהבנתי יש שמה לצד שביעות הרצון שהם באמת יקבלו מבנה קבע, קצת צורך של הכוון בין 406 ו-408, כיוון שכל האנשים שנמצאים כרגע בבית ספר הזמני בפארק, חלק-
- איה פרישקולניק : הם עבורים ל-408.
- דנה אורן : נכון. ואני יודעת נכון לעכשיו על עשרות הורים שבצורה הכי נעימה-
- איה פרישקולניק : זה כמו ש-
- אהוד לזר : רגע, תני לה לשאול את השאלה.
- דנה אורן : עשרות הורים שיש להם בעיה להגיע ל-408, בגלל המיקום. אנחנו יודעים שבית ספר יסודי צריך להיות מאד מאד קרוב ונגיש, והשאלה שלי, האם ניתן לבצע בדיקה שנניח לא משנה איפה הם לומדים התלמידים כיום, האם בוויצמן או בגליל-ים או ב-א', או שהם אומרים להיקלט - לעשות בדיקה עקרונית לפי המגורים, משמע אזורי רישום בין 406 ו-408, ולאפשר להם לעבור לבתי ספר של הקבע לפי אזורי רישום, ולא להעביר אותם כמקשה אחת, מכיוון שמאד חשוב שהבית ספר היסודי יהיה מאד מאד נגיש.
- אהוד לזר : תראי, מדובר פה מעבר לתהליכים- נלך צעד אחורה, כל התהליך הזה של ההחלטה התקבלה עם עבודה מאד מאד סדורה של ייעוץ פרוגרמטי, כי בעצם אנחנו מתחילים פה משהו שהוא for life. בעצם, אזורי רישום וחלוקה חייבת להתבסס על נתונים מספריים, ותחזית רישום שמתבססת גם על תחזית אוכלוסייה וגודל משק בית, ונעשתה פה עבודה סדורה עם בן וחברה חיצונית שעבדנו איתה על הדבר הזה כדי לקבל את ההחלטה הנכונה. הלכה למעשה, להחלטה הזו יש גם משמעות קהילתית ופדגוגית משמעותית, שגם לוותה עם הנהלת בית הספר והנהגת ההורים, כדי לוודא שבסופו של דבר גם ההקשרים הקהילתיים נשמרים. עכשיו בונים קהילה, גם של ילדים גם של הורים וגם של סביבה שלמה-
- דנה אורן : אז דווקא בגלל זה כן צריך לאפשר להם לפי אזור רישום ולא לפי זה

- שהם היו בבית ספר הזמני.
 אהוד לזר : ההחלטה הזו מאפשרת למי שלמד בבית ספר הזמני לעבור לבית ספר החדש.
- דנה אורן : כן, אבל הוא עובר לבית ספר החדש, בוא ניקח תלמיד ממוצע שהיום נמצא בכיתה א', בסדר, שהוא לא בונה קהילה, בסדר? שנה הבאה הוא אמור להיות ב- ב'. ולכן, הוא לא נרשם ולא נצבע, כמו שרשמת אותו כיתה א', או שהוא ב- ב' ועובר ל- ג', עדיין יש לו עוד ארבע שנים במקום שהוא רחוק מהבית, קהילה שהיא לא תמשיך איתו.
- אהוד לזר : נכון, אבל צריך לבנות את אזורי הרישום. בסוף, מבית ספר אחד את עוברת שני בתי ספר.
- דנה אורן : לכן, אני לדעתי- לדעתי, בסדר, אם יורשה לי, תעשו סימולציה שיכול להיות שתתקלו בשלושים משפחות, בארבעים משפחות, ותבואו ותגידו להם תקשיבו, אתם אמורים לבוא כמקשה אחת, בואו אנחנו מאפשרים לכם או להיות חלק מאותה קהילה, או לעבור לבית ספר שקרוב לבית.
- אהוד לזר : אני קיימתי- איה הייתה- היינו בפגישה עם עשרות הורים-
 דנה אורן : אתה רוצה שאני אקריא לך-
 אהוד לזר : אין צורך, אנחנו נפגשנו-
 דנה אורן : אני אומרת שיש בעיה. גם אם ישבתם ופתרתם, יש בעיה.
- אהוד לזר : ישבנו עם כל הנציגויות, מכל הפרויקטים, והצגנו להם את התרחישים השונים, והעמדות שהציגו הנהגת ההורים והנתונים הסטטיסטיים היו בהלימה אחת. עכשיו, אם יש פה סוגיה נקודתית, של לא יודע מה, משפחה או משהו-
 דנה אורן : יש פה ארבעים משפחות-
 אהוד לזר : לא יודע מה, אין לנו בעיה לקיים דיון, להסתכל על כל ילד וילד- אבל צריך להבין שבמעבר מבית ספר אחד לשני בתי ספר תמיד יהיה לך את התוצאה הזאת.
- דנה אורן : בגלל זה אמרתי, תעשו סימולציה ויכול להיות שמדובר על מספר ילדים ששווה לתת להם לקבל את ההחלטה-
 אהוד לזר : אנחנו נשמח לקיים- אנחנו מקיימים גם את השיח הזה, נשמח לקיים

אותו בהמשך, נעשתה פה באמת עבודה שאני באמת מעריך אותה, ואין בעיה להמשיך ולדבר עם הקהילה.

מצוין אז אני אשמח מאד, ובלי קשר, אני חושבת ששווה באמת, בגלל שאני מרגישה שיש שם אתה יודע, לפעמים תקשורת- זה לא משהו חדש גם דיברנו על זה בעבר- שתקשורת בלתי אמצעית, שווה לעשות גם מפגש עם כל ההורים ולא רק עם נציגים, וזה לדעתי שווה ותודה רבה. חברים, מכאן לשאילתה מספר 6.

דנה אורן :

הרצליה נתיבי תעופה. בשנה האחרונה העליתי מספר פעמים שאלות בנושא שינוי נתיבי תעופה בניסיון להבין כיצד הפכה הרצליה לנתיב טיסה מרכזי מבלי מעורבות עירונית. בשקט בשקט, שונו נתיבי התעופה של מדינת ישראל והרצליה הפכה לציר מרכזי, ותושבי העיר נפגעים מרעש חריג לעיתים תכופות. [המשך שאילתה 6] [תשובה לשאילתה 6] ללא קשר לנתיב החדש לנתב"ג. עד כאן, דנה.

משה פדלון :

ג'ו נסימוב :

תודה. אני נמצאת מול הנתיבי תעופה, ואכן זה עובר על הצד הצפוני, גולש קצת על הצד הצפון מזרחי של הרצליה, ומכיוון שזה נמצא בגובה מסוים אז ניתן לראות אותו במספר רב של אזורים בעיר. אני בהתחלה שפנו אלי זה היה בזמן הקורונה, פניתי דיברנו, אמרנו שנבדוק. תראו, בסוף זה מפגע. כי, איך אתה יודע שזה מפגע, כי באים אליך תושבים ואומרים שמפגע. במיוחד אלה שעובדים מהבית והכל. עכשיו, אני מודעת ליחס כוח בינינו לבין כל נושא התעופה, אני עדיין חושבת שיש כמה פתרונות שאולי בשיח, ובהתאגדות של מספר ערים בשרון ניתן לפתור את זה. אחד, זה המרחק משדה התעופה שמנמיכים. ברגע שהם יוכלו לשמור על גובה טיפה יותר גבוה אז גם המפגע רעש אצלנו יהיה נמוך יותר. וגם ניתן להסיט- נעשו סימולציות, של אנשי מקצוע, לא שלי אני לא בקיאה בתחום- שניתן להגיע לשיח של הסטה שפוגע בהרבה פחות תושבים מאשר המאסה והצפיפות של הרצליה, להזיז את זה טיפה [לא ברור] וכן הייתי שמחה מאד לראות איך אתם יוצרים התאגדות של מספר ראשי ערים ומועצות מהאזור, גם שהגובה יהיה יותר גבוה, מה שאפשרי מבחינת תעופה, ודלק, וגם מבחינת גובה וגם מבחינת נתיבים.

דנה אורן :

בסוף אנחנו צריכים לשמור על איכות החיים של העיר, ואני חושבת שפה אנחנו מסכימים על זה. רק צריך להתאגד.

הצעות לסדר.

משה פדלון:

הצעה ראשונה, רוני וסרמן. מצב אלימות בבתי ספר בהרצליה. רוני בבקשה.

ג'ו נסימוב:

אוקי, אז קודם כל הקדמה. ברור שכולנו רוצים שהאלימות בבתי הספר תפסיק. ברור, אין פה אחד שיגיד שהוא רוצה שזה ימשיך. אבל יש פה איזשהו חוסר הסכמה לגבי העובדה שהדברים כרגע, נכון להיום, לא משתפרים. בישיבת מועצה הקודמת, במסגרת דקת דיבור, העליתי את הנושא של מצב האלימות בבתי הספר בהרצליה. כולם פה הסכימו שזה דורש פתרון, ושציינתם שזה בתהליכי מציאת פתרון. אין ספק שבגלל הקורונה יש בעיה ארצית ואקוטית של אלימות בבתי הספר. אחת לכמה ימים מגיעות אלי ידיעות וסיפורים על מכות, דחיפות, קללות ועוד דברים לא נעימים שקורים בבתי ספר שונים בהרצליה. אני שומע על תסכול רב מאד של ילדים ושל הורים ואפילו ונחשפתי לוויכוחים ואלימות מילולית של הורים אחרי שהילדים שלהם נפגעו מאלימות. גם ככה צוותי ההוראה עצמם עמוסים מאד בעקבות הקורונה ומחסור בכוח אדם. יש גם השפעה רגשית חזקה מאד של הקורונה על כולנו, הורים וילדים, ויש צורך לספק מענה תומך. ברור שמחלקת החינוך ברשות הד"ר יעקב נחום רוצים לשפר את המצב, וכידוע נערך גם יום נגד האלימות במהלך חודש נובמבר. ואולם, כפי שרואים בפועל, המצב בשטח בפועל לא משתפר. ולפני שאני ממשיך אני רוצה להביא כמה דוגמאות ששלחו לי, שככה נדבר תכליס, לא מסביב. אז תגובות שאני שומע מהורים, שאין יום ללא אלימות למשל בבית ספר לב-טוב דיווחו על 34 אירועי אלימות בחודשיים. מתחילת- מאוקטובר. מתחילת הלימודים באוקטובר, אחרי החגים, 34 אירועי אלימות. ניגשו למפקח, אמרו לו, שיתפו אותנו לגבי הבעיה. הוא אומר, הבעיה הכי גדולה זה ש-85% מרוצים ו-15 אחוז זה מה שרואים בתקשורת. ואני אומר לכם, לא נכון. מספיק ילד אחד אלים, אחד, כדי לגרום לטראומה ואפילו יותר

רוני וסרמן:

מזה. אז ה-15 אחוז האלה שהם כן אלימים משפיעים על כולם. אפילו ילד אחד משפיע על שכבה שלמה. יש סיפורים על כיתות שילד אחד הורס את כל הכיתה, וכבר פנו ההורים, אף אחד לא מוצא פתרון. יעקב נחום אומר, אין לי מנהלים, אין לי מחנכים, אין לי סייעות, מה אתם רוצים שהמנהלת תעזוב, תהיו בלי מנהלת. זה תשובות שההורים מקבלים. אני שומע-

- אהוד לזר : זה לא מה שהוא אומר-
- רונן וסרמן : עכשיו אני מדבר, בבקשה.
- אהוד לזר : כן, אבל זה לא מה שהוא אומר.
- רונן וסרמן : אני אומר מה שההורים סיפרו שהוא אמר.
- איה פרישקולניק : אבל מה זה ההורים סיפרו, אתה רוצה שאני אספר עוד סיפורים?
- רונן וסרמן : אני רוצה לסיים להעלות את מה שהכנתי. אני שומע סיפורים-
- דובר : יש לו עוד שבע דקות על השעון.
- רונן וסרמן : אני שומע סיפורים על ילד ששובר יד בבית ספר, ובדו"ח אירוע רשום שהוא נפל. האמא מנסה להבין מה היה בהפסקה כי הילד אומר שילדה שמה לו רגל בכוונה. ילדות בכיתה ה', יוצאות מבית ספר ושני ילדים ידועים- ידוע מי הילדים האלה- מטרידים אותן מינית מילולית, איזה כוסיות מה היינו עושים לכם, רוצות לראות סרט פורנו. הילדות בטראומה. נכון? זה מה שקורה. ילד אלים שמשבית כיתה שלמה וכל יום יש איתו מקרה אלימות וגם מול המורה. ילדים בכיתה ג', שילדה מתעללת בהם. ילד שמוריד לילדים מכנסיים בכל פעם שמעצבנים אותו. ילד ששישה ילדים בכיתה ו' בעטו בו על הרצפה מול כל החברים שלו. מגוון מקרים, הרבה טענות לגבי צעקות וקושי של מורים להשתלט על הכיתה. המון רעש בכיתה, ילדים שפוגעים בילדים אחרים. ילד ששבר את- אתמול לצורך העניין את היד בהפסקה אחרי שילדה דחפה אותו. חזר חבול מאד ועם יד שבורה הביתה. ילד אלים שרדף אחרי ילדה בהפסקה והיא נאלצה להתחבא בשירותים מהפחד. התקרית אירעה אחרי שאותו ילד תקף ילדה אחרת, ניסה לנשק אותה בכוח וזרק כיסאות על קבוצה של בנות. עוד מקרה שילד אחר שתקף והעליב את

הבת של מישהי, ואמר שהמוח שלה הוא כמו שקית שהייתה מונחת על הריצפה, והילד שישב ליד הילדה הגן עליה ואמר לה שלא תתייחס, בתגובה הילד המעליב דקר את הילד השני, שהגן עליה, בעיפרון בכתף וירד לו דם. ילדה אלימה במיוחד שמרביצה כשהיא מתוסכלת, כולל באמצעות חפצים, מטאטא, מספריים, חמומת מוח, עושה פרובוקציות לילדים אחרים, כגון לגנוב מהם דברים, להסתיר בכוונה את הלוח, לקרב אליהם חפצים חדים, לאיים ולקלל. היא עושה זאת במהלך השיעור אך לעיתים קרובות מורות לא שמות לב או מתעלמות כאשר ילדים מתלוננים עליה במהלך השיעור. היה יותר ממקרה אחד שבו המורה התעלמה מהם. גרוע מכך, כאשר נאלצו להגיב באלימות מתוך חוסר אונים שנבע מכך שהמורה התעלמה, המורה גערה בהם במקום בילדה. נראה שההורים של הילדה לא מודעים לחומרת המצב. לטענת הילדה, כששולחים אותה למנהלת היא נותנת לה ממתקים ומשחקת איתה. הילדה מוכרת לכולם ונדרש טיפול יסודי ונחוש בבעיה כולל התערבות נחושה ואסרטיבית של אנשי מקצוע, לטובת כולם. אני אספר שני מקרים מהבית ספר של הבת שלי. שני מקרים שקרו לבת שלי. אני קיבלתי שתי שיחות טלפון. אחת ביום שישי, אחת ביום ראשון. ביום ראשון, מספרים לי שמישהו זרק על הבת שלי תיק מלא ספרים על הרגל והיא צלעה החוצה מהבית ספר כאובה. זה סיפור אחד, סיפור שני, המורה מספרת לי, כן מישהו הרביץ לילדה, אני לא יכולה להגיד לך מי זה המישהו הזה, מישהו הרביץ לילדה בזמן שיעור ספורט והיא סיפרה לי, ואנחנו מטפלים בזה. זה רק שתי דוגמאות מהימים האחרונים. שישי וראשון, אנחנו היום יום שלישי. במקומות אחרים תלמידים זורקים אבנים, מחוץ להרצליה, כן, ומרביצים למורים, זה עוד לא קרה בהרצליה אבל אנחנו נגיע לשם אם לא נעצור את זה. ולסיכום, יש לי עוד דקה, אני רוצה להקריא לכם שלט שנמצא בכל כניסה לבית ספר באוזבקיסטן, שבו רשום: הורים יקרים, אנחנו רוצים להזכיר לכם שמילות קסם כמו שלום, בבקשה, תודה, וסליחה שומעים בפעם הראשונה בבית. רק בבית הילדים לומדים להיות נקיים, להגיע בזמן,

להיות נדיבים, להתייחס יפה לחברים, לכבד את המבוגרים והמורים. רק בבית הם לומדים להיות עדינים, לא לדבר בפה מלא ולהשליך את הפסולת לפח האשפה. בבית הם גם לומדים סדר וארגון. לשמור על החפצים שלהם, לא לגעת בחפצים של אחרים. ובבית הספר אנחנו מלמדים אותם לשון, מתמטיקה, היסטוריה, גיאוגרפיה, פיזיקה, כימיה וספורט. את החינוך של ההורים אנחנו יכולים רק לחזק ולא להחליף. ומתוך כל הדברים האלה אני רוצה לסכם ולומר. היות שהרצליה היא עיר איתנה, היות שיש רזרבות בתקציב העירייה, אני חושב שהגיע הזמן שאנחנו נוביל ונראה לשאר הערים במדינה שאפשר לפתור את הבעיה. ההצעה שלי לסדר היא שמחלקת החינוך תקבל תקציב חירום משמעותי של 5 מיליון שקלים לטיפול באלימות, ובתקציב הזה יהיה ניתן להביא עוד צוות, בזמן הקרוב- חודש חודשיים הקרובים, כדי שיעזור בכל נושא האלימות בבתי הספר השונים. כמו כן, בתקציב זה ניתן יהיה לממן סדנאות בנושא הרגשי של הילדים וגם של ההורים. תודה.

אהוד לזר:

רגע, לפני שיעקב יתחיל, אנחנו כמובן, אני גם שותף בפורום של מנכ"לים, אני יודע שתופעת אלימות ביום שאחרי הקורונה, תופעה שקורה בכל הארץ בכל העולם. אנחנו רואים את התופעה הזאתי לא רק בבתי הספר ולא רק אצל ילדים. אנחנו רואים עליה גם בהתנהגות של מבוגרים, גם עליה בהתנהגות במרחב הציבורי, גם ביחס לעובדים שלנו, גם ביחס לנותני השירות, לפקחים העירוניים. אנחנו רואים עליה משמעותית בכל מה שקשור לכבוד בין אנשים, לשיח בין אנשים, לסוגי האינטראקציות, ואני לא אומר את זה כדי חס וחלילה להנמיך מהנושא שאתה מדבר עליו, אני אומר את זה כדי לשים את עצמנו רגע בקונטקסט. עכשיו לפני שאני אתן ליעקב להשיב לך על התוכנית העירונית, אני רוצה להגיד לך שראש העירייה לקח- ראש העיר ואיה, לקחו את הנושא הזה במלוא הרצינות, אני קיבלתי הנחייה חד-משמעית וברורה, שאגפי העירייה, בעיקר אגף החינוך אבל גם האגף לשירותים חברתיים, ואגף תרבות נוער וספורט, יתמודדו יחד עם תוכנית אחודה עירונית בנושא התמודדות עם האלימות במסגרות הפורמאליות והבלתי

פורמאליות. בנוסף, קודמה פה יוזמה של איתי צוק, קבינט הפיוס, שיש לה גם ארבע-חמש רגליים, לקידום של היבטים שונים, לא רק בתוך המערכות, אלא גם במערכות התלתי פורמאליות והקהילתיות.

איה פרישקולניק : גם וועד ההורים יוצא עם קמפיין מאד מאד יפה.

אהוד לזר : נכון. אני אוסיף עוד- יש הרבה הקשרים לתוכנית הזו, אנחנו בהחלט רואים בנושא הזה, כיעד לטיפול, ואני אשאיר עכשיו את הבמה לד"ר נחום, שירחיב על רכיבי התוכנית. היא תוכנית מאד רחבה ומאד מתוקצבת. אז, יעקב.

יעקב נחום : קודם כל שלום לכולם. אני דווקא אתחיל מהסוף, ממה שאתה אמרת. אני שמח שהקטע הזה רץ בפייסבוק, וזה בדיוק למה שצריך לכוון, ההורים. להורים יש תפקיד מאד משמעותי בחינוך הילדים, ואתה בעצמך אמרת את זה וזה נכון מאד. זה צריך להתחיל מהבית, צריך להתחיל מהחינוך והערכים שהילדים מקבלים בבית, וזה נוגע כמעט בכל דבר, כלה והתנהגות בין חברים ואפילו בשירותים בהורדת המים. הדברים הפשוטים ביותר שאנחנו מתעסקים איתם יום-יום. תראו, הנושא של אלימות כפי שתוארה גם בתקשורת היא מערכת פוסט טראומתית של אחרי הקורונה. אלה דברים שלא נפתרים בזבנג וגמרנו. אלה תהליכים ארוכי טווח שאנחנו מקדישים להם המון המון זמן, והמון משאבים. לדוגמה, אנחנו התחלנו בתוכנית היקפית הוליסטית רחבה מאד בכל בתי הספר, שמדברת על למידת SEL שמתעסקת בנושא של social emotional learning. למידה חברתית רגשית, והיא נותנת בעצם מענה לכל אוכלוסיות התלמידים כתוכנית הוליסטית, ולא כאיזשהו פרויקט קטן. היא מדברת על נושא של מודעות עצמית, ברמה של זיהוי רגשות, על תפישת העצמי, על ערכים יעילות ורוחניות, היא מדברת על לאמץ פרספקטיבה לגבי מצבים חברתיים, על אמפטיה לאחרים, הערכה במרחב הבין אישי וכבוד לילדים. היא מדברת על ניהול עצמי שמדברת על שליטה בדחפים, וניהול מתח, מוטיבציה אמביציה משמעת. ניהול מערכת יחסים בין אישית. עכשיו, התהליכים שאנחנו עושים אותם זה לא תהליכים של איזה שיעור אחד ובזה אנחנו

מסיימים, אנחנו מכניסים את זה במסגרת הלימודים ותוך כדי תהליך הלמידה. והתהליך הזה הוא תהליך ארוך טווח, הוא תהליך שמחלחל אט-אט, ואני לא מסכים שהאלימות עולה. האלימות לא גואה, האלימות דווקא יורדת. אנחנו מכניסים את הנושא של חוסן- תוכנית חוסן בחינוך, ברמה של הפסיכו-חינוך נרחב, שמלווה למעשה לפיתוח וחיזוק החוסן האישי של הילדים בפן של מיומנויות הלמידה בקרב התלמידים. התהליכים האלה דורשים מאיתנו משאבים, כוח אדם. אנחנו מחלקים את התלמידים לקבוצות חברתיות, אנחנו מדריכים את המחנכים. אנחנו מדברים על מוגנות ברשת, על אורחות חיים, אנחנו נמצאים במצב שכרגע יש לנו גם מדריכי מוגנות בתוך בתי ספר וחיטבות הביניים שנמצאים באזור ובשטח, ומגשרים בין תלמידים ופותרים בעיות. הבעיות לא יפתרו מהיום למחר, אבל אני יכול להגיד שגם בתקופה שלנו היו מקרי אלימות לא קטנים, רק שהתקשורת לא הייתה שם, ולא ראינו אותם בפוקוס. אבל צריך להבין ששיתופי פעולה בין הורים לבין בתי הספר הם מחויבים במציאות. הילדים צריכים לקבל הדרכה קודם כל בבית, וזה אתה אמרת, במשפט האחרון שלך ממה שאתה הקראת. וזה נכון. ההורים לא- ההורים בד"כ מסירים את האחריות מחינוך הילדים וחושבים שהחינוך יתקיים בסביבה הציבורית. אז קודם כל, ההדרכה צריכה להיות בבית. הערכים והחינוך צריכים לבוא מהבית. ובית הספר גם תורם לזה ותורם לזה רבות, הוא לא מלמד רק לשון ומתמטיקה. הוא מתעסק המון בערכים. לגבי ההתייחסות כלפי. אז קודם כל אתה לקחת איזשהו משפט שלא אני אמרתי. אני אמרתי שאני חושב- זה היה במקרה בבית ספר מסוים, שאני חושב שההורים איבדו פרופורציה ביחס להתנהגות וההשתלחות כלפי מנהלי בתי ספר, ואני חושב שגם כאן צריך לשים את הדברים באופן מדויק. לא ייתכן שהורים מכפישים, לא ייתכן שהורים מעוותים או מקניטים. ויוצאים מפרופורציות ומשתלחים בבית הספר ומנהלת בית הספר. יש שיח והשיח צריך להיות שיח פורה, ובוודאי בוודאי שהם צריכים לשמש דוגמה לילדים עצמם. אז כן, אנחנו משקיעים המון המון

כסף. אנחנו משקיעים כאן המון כוח אדם, ואנחנו לא מניחים ולא משאירים שום בעיה לא פתורה. אנחנו פותרים את כל הבעיות. ובכל זאת, צריך להיות סבלנים וסובלניים גם כלפי האירועים האלה. והאירועים האלה ילכו וידעכו ככל שיעבור הזמן. וככל שאנחנו נעצים אותם, וככל שאנחנו נציג אותם באור כזה, אז כמובן שאין לזה תחרות, אין תחרות לתקשורת, ואין תחרות של ציטוטים כל מיני, ולקיחת דברים מתוך אירועים שקרו ולהציג אותם. אי אפשר להתחרות עם הדברים האלה. אבל כן, יש אירוע ואנחנו פותרים אותו. ואנחנו מזמנים את ההורים, ואנחנו מענישים אם צריך, ואנחנו מדברים בכיתות, ואנחנו עוצרים שיעורים, אנחנו עושים את כל הפעולות הנדרשות כדי שהדברים האלה ידעכו וייעלמו. אני מעריך- דרך אגב, אנחנו גם בודקים את זה גם במשובים שלנו, מול תלמידים ומול הורים, ואני מקווה מאד שבבדיקה הבאה שלנו אנחנו נראה ירידה משמעותית גם באירועי אלימות. אבל לצורך זה צריך באמת שיתוף פעולה מלא, נכון להיום אנחנו מקבלים שיתוף פעולה מועד ההורים העירוני. יש וועדי הורים בבתי הספר שמשתפים פעולה ומבינים את האירועים, ויחד אנחנו פותרים את הבעיות.

רונן וסרמן: אני יכול להגיב? יעקב, אמרת את מילת המפתח, הבעיות לא יפתרו מהיום למחר, הפתרונות שאתה מציין נשמעים נפלאים אבל הם פתרונות לטווח ארוך.

יעקב נחום: אני אמרתי, חינוך הוא תהליך, וחינוך לוקח זמן. אנחנו לא פותרים בעיות חינוכיות מהיום למחר. אלה תהליכים- בעיקר כשמדובר על ילדים. כשאתה מדבר על ילד שאיבד את המיומנויות החברתיות שלו בתקופת הקורונה והיום הוא צריך לסגל אותם מחדש, זה לוקח זמן. אלה סדנאות, אלה מפגשים, אלה שיחות, זה לוקח המון המון זמן. ולכן אני חושב שצריך הרבה הרבה סבלנות גם לתהליך הזה שאנחנו עוברים אותו יחד. ולא כסף יפתור את הבעיה. הכסף לא יפתור את הבעיה. יש לנו כסף, יש לנו משאבים ויש לנו כוח אדם. רק צריך סבלנות לעניין הזה, גם וצריך את שיתוף הפעולה של ההורים. וצריך גם לחנך בבית. צריך

להגיד את הדברים על השולחן ולשים אותם על השולחן. גם בבית צריך לחנך.

(מדברים ביחד)

משה פדלון :

רק שניה חברים, אני לא פתחתי את זה לדיון.

(מדברים ביחד)

משה פדלון :

אני חושב שקיבלנו- רק שניה, קיבלנו-

אורן אוריאל :

יש עוד תקציב שכדאי שתכיר, כל בתי הספר קיבלו תקציב חד-פעמי שנקרא צמצום פערי קורונה, אבל רובו ככולו יועד- כל בתי הספר, בכל שכבות הגיל- רובו ככולו יועד לאותו טיפול בנגע האלימות בין היתר ואותו עניין של SEL שדיברו עליו. ובית ספר- אני אתן לך סדרי גודל, בית ספר של 600-700 תלמידים מקבל כמעט 80-90 אלף שקל. והפעם משרד החינוך עשה את זה באופן כזה שהוא צריך לכתוב תוכנית עבודה מראש מה הם הגופים שבהם הוא משתמש ואני אומר לך, מניסיוני גם מכל מיני קולגות, בראש ובראשונה הנושא שעמד על הפרק לנגד עיניהם של מנהלי בית הספר זה נושא האלימות. אגב אישית לגבי, אותם חבריה שמנהלים את דרך הגלים, לקחתי אותם אלי לבית הספר במסגרת אותו תקציב שאמרת לך, כדי להתעסק בנושא הזה, כדי לשבת פרטנית, אין כמו אדם מבוגר שיושב עם ילדים. זה לב העניין בסופו של דבר. כמה שיותר מבוגרים על כמה שפחות ילדים בקבוצה כדי להגיע לאן שרוצים להגיע. אני חייב להגיד לך, אני לא חסיד גדול, אתה יודע אני לא ארוץ להגן על משרד החינוך, אבל הכסף הזה שאתה מדבר עליו פה, בחישוב גם מהיר במה שקורה בהרצליה, פחות או יותר מגיע לסדרי גודל שאתה מדבר עליהם. הכסף הזה הגיע השנה לבתי הספר. העירייה היא רק צינור להעברתו אני בטוח שהיא תעביר אותו מאד מהר. זו בשורה טובה שחשוב שתדע אותה גם.

משה פדלון :

חברים, שמענו את ראש את ראש אגף החינוך וערכים, יש כסף, יש משאבים, ישנן תוכניות שכבר יצאו לפועל לפני מספר חודשים, וכן מטפלים בסוגיה בצורה הכי מיטבית. אני ביקרתי בבתי ספר, ראיתי הלכה למעשה את התוכניות. הייתי בחטיבת זאב בשבוע שעבר. מאד

- נהניתי בפעילות שנעשית שם, ורק להודות לכל העוסקים במלאכה. מי בעד להעלות את זה להצעה? אני בא ואומר אנחנו לא המתננו למשרד החינוך. אני רוצה להזכיר שמיד אחרי הגל הרביעי, הקצינו למעלה ממיליון שקלים לסגירות פערים. וד"ר יעקב נחום והצוות שלו כאשר מגישים לנו תוכניות בנושא אלימות, מניעת אלימות, אנחנו באים לקראת ומיישרים. יש מספיק כסף, ואין בעיה של תקציב.
- רון וסרמן: אבל הכסף הזה הוא לא של העירייה. זה כסף שמגיע ממשרד החינוך. אני מציע שהעירייה תקצה עוד תקציב, בגלל שאנחנו- לא, אבל לא הקשבת.
- רון וסרמן: אני הקשבת.
- אהוד לזר: הכסף- יש הרבה מאד כסף של העירייה מתקציב השוטף שמגיע לטובת הפעילויות האלה שסקר עכשיו ד"ר נחום. מעבר לכך, יש את אותם כספים שדיבר עליהם החבר אוריאל, שזה בנוסף ממשרד החינוך שהעירייה היא צינור. חברים, הסקירה הייתה מקיפה ורצינית ויסודית. מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום?
- רון וסרמן: מאכזב.
- משה פדלון: מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? מי נגד? מי נמנע? אוריאל נמנע. אוקי. רשמת ג'וי? הצעה לסדר מספר 2, על ידי סגן ראש העירייה עופר לוי, בבקשה.
- עופר לוי: טוב, הצעה לסדר. חילופי גברי בסיעת מר"צ התנועה הירוקה בוועדת בטיחות בדרכים. הצעה זו מוגשת למועצת העיר מטעם סיעת מר"צ התנועה הירוקה. אנחנו מבקשים למנות את מר עופר לוי לממלא מקום הוועדה במקום הגברת דניאל אייזנברג. הצעתנו, מועצת העיר מאשרת את חילופי הגברי כפי שהוצגו כרגע. מי בעד?
- משה פדלון: חברים, מי בעד ההצעה הזו?
- אהוד לזר: להעלות את ההצעה לסדר היום.
- ג'וי נסימוב: תשעה בעד.
- אהוד לזר: מי נגד?
- ג'וי נסימוב: 4.

- משה פדלון : מי נמנע?
ג'ו נסימוב : 4.
- אהוד לזר : אוקי, ההצעה עלתה לסדר היום.
עופר לוי : כפי שהוצג, אין מה להגיד. אנחנו עושים חילופים, התנועה מר"צ התנועה הירוקה החליטה לעשות חילופים בוועדות, וזהו, מבקשים את האישור.
- ענת בהרב : אני רק רוצה להעיר משהו, אין שום מניעה שמועצת העיר תחליט לאשר את חילופי הגברי, אבל צריך לקחת בחשבון שמדובר בוועדה שהוראות החוק ייחודיות לגביה. סעיף 149 ו' א' קובע שראש העירייה או סגנו שהוא ממלא מקומו יהיה יו"ר הוועדה. אז כמו שאמרתי אין מניעה לעשות-
- עופר לוי : הוא יושב ראש, מדברים על ממלא מקום. לא על היו"ר.
ענת בהרב : אבל מועצת העיר לא יכולה למלא מקום קבוע לאור ההוראה הספציפית בסעיף זה.
- עופר לוי : בסדר, עד עכשיו היה ממלא מקום, יש חילופים במר"צ.
דניאל אייזנברג : אני לא ממלאת מקום של ראש העיר.
ענת בהרב : זה מה שאמרתי, אפשר לעשות את חילופי- אין בעיה לאשר את החילופים, זאת לא הייתה ההערה-
- (מדברים ביחד)
דובר : אז אין בעיה, צריכים אישור של המועצה לזה?
ענת בהרב : כן.
- (מדברים ביחד)
ענת בהרב : עכשיו אתם צריכים לעשות הצבעה על החלטת הוועדה.
אהוד לזר : הצבעה על הצעת ההחלטה.
ג'ו נסימוב : מי בעד? 6.
אהוד לזר : היה דיון, מי שרוצה יכול לדון.
דובר : אתה יכול לעשות את זה שמי בבקשה?
ג'ו נסימוב : תשעה. תשעה בעד. מי נמנע? חמישה. מי נגד? שלושה נגד.
משה פדלון : רק רוצה שההערה או המסר של היועצת המשפטית יילקח בחשבון וזה

יבדק לאחר הדיון. מה שאמרה היועמ"שית.

דניאל אייזנברג: אני גם רוצה להגיד משהו אם אפשר.

משה פדלון: אני אתן לך לדבר. אני חוזר ואומר, יש לנו בעירייה יועמ"שית מלומדת,

היא נתנה פה את ההערה שלה וזה ייבדק לעומק מבחינה משפטית. בוא נעשה את זה חוקי עם כל המשמעויות. זה לבוא ולומר שחילוקי דעות בין החברים בסיעה בתוך הקואליציה צריכים להיפתר במוסדות התנועה, וזה לא המנדט של מועצת העירייה. לכן אני גם נמנעת מההצבעה כדי לא להביע עמדה לכאן או לכאן. אני מעריך ומוקיר את כל חברי הקואליציה.

רוני וסרמן: אופוזיציה אתה לא מעריך?

משה פדלון: דניאל.

דניאל אייזנברג: אני דווקא רוצה להגיד שאני מעריכה ומוקירה גם את חברי קואליציה

וגם את חברי אופוזיציה. תודה לכם חברים, תודה עופר שהגשת את ההצעה הזאת, והבנתי כמה אוהבים אותי וגם כמה חברי האופוזיציה, תודה לכם דנה, מאיה, איל, שבאתם ואמרתם לי שזה לא משהו אישי נגדי, שזה פשוט הצעה לסדר. שזה תפקידכם כאופוזיציה. ובנימה אישית עופר, גם אני- זה לא סוד שאני ואתה לא מסתדרים, גם אני יכולה להגיש כל יום הצעה לסדר נגדך, שאילתה, אני חושבת שדברים צריכים לפתור בבית. וזה לא משנה אם וועדה כזאת או וועדה אחרת. יכול להיות שגם אם היית בא ומדבר איתי ובאמת עושה איזשהו ישיבה אז הייתי אומרת לך קח את הוועדה אם זה כל כך חשוב לך. זו וועדה שמתכנסת רק פעם בארבעה חודשים, בוא יש כל כך הרבה דברים שאפשר לעשות. יש לך טייטלים, יונתן עזב, לקחת את כל הטייטלים לעצמך. קרדיט משיגים בעשייה, ואני יודעת שלא תמיד זה בא לך טוב בעין שאני כל הזמן בעשייה ובדברים, אבל אתה יכול לקחת וועדה כזאת אחרת, אני את העשייה שלי למען תושבי העיר אמשיך אם תרצה או לא תרצה.

עופר לוי: טוב, אז אני בגלל שהיא הגיבה אני גם אגיב. זה לא היה אמור להיות

בהצעה לסדר, זה היה אמור לעלות בהחלפת וועדות רגיל, כמו שכל סיעה

- מותר לה לעשות. ולגבי העשייה-
- דניאל אייזנברג: פנית אלי בזה? רק למען הגילוי הנאות. פנית אלי בנושא הזה?
- עופר לוי: אני פנית לראש העיר.
- דניאל אייזנברג: אה, אוקי. חשבת פנית אלי.
- עופר לוי: את לא מופיעה לישיבות סיעה, דניאל אף אחד-
- דניאל אייזנברג: איזה ישיבה, אתה הזמנת אותי?
- משה פדלון: חברים-
- דניאל אייזנברג: טוב, לא נפתח את זה פה.
- עופר לוי: חבל- אני אגיד לך משהו-
- דניאל אייזנברג: כן?
- עופר לוי: שמאד הציק לך והלכת ויצאת עם דברים שקריים בעיתון זה גם לא יפה.
- דניאל אייזנברג: שקריים? אוקי. הם שקריים? אתה בטוח שהם שקריים?
- עופר לוי: הלכת ופגעת בדמות הרצליה-
- דניאל אייזנברג: אתה בטוח שהם שקריים? אני לא עשיתי את הכתבה ב-N12.
- עופר לוי: וחבל מאד.
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון: אני מציע, אתם סיעה מכבדת-
- עופר לוי: לא, אל תציע כלום. נגמר בוא נעבור. אנחנו נסתדר, הכל בסדר.
- משה פדלון: יופי אני כבר רואה התקרבות לסולחה.
- עופר לוי: לא צריך, הלאה. נגמר.
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון: חברים, הצעה לסדר הבאה.
- ג'ו נסימוב: נקיטת פעולות מיידיות כאלמנטים מונעי רעש בשכונת נחלת עדה וגן רש"ל בעקבות גדילת היקפי כלי רכב בכביש 531. מאיה בבקשה.
- מאיה כץ: אז הרעש בכביש 531 הוא לא זר לכולנו, זה משהו שכולנו מכירים. הייתה איזושהי תקופה שהייתה רגיעה וגם העירייה לאורך השנים טיפלה בזה ומטפלת בזה, ולאחרונה- מה זה לאחרונה, בחודשים האחרונים כולנו חזרנו לשגירת החיים יותר או פחות, וגם המטרד חזר וההיקפים שלו גדלו. עלו הרבה מאד תושבים עם הרבה מאד תלונות או

מחשבות או הצעות, שאני בעצם מביאה אותן לפה, לישיבה, וכן חשוב להגיד שכן יש קיר אקוסטי שנבנה באופן חלקי, יש שיקוע חלקי, יש סוללות עפר, ועדיין כל זה לא מספיק עוזר באופן משמעותי במציאות הנוכחית. ההיקפי תנועה הולכים וגדלים וכתוצאה ישירה גם הרעש. נוצרה איזושהי סיטואציה כבר שהתושבים שגובלים לא יכולים להיות עם חלונות פתוחים לאור המטרד. יש עוד הרבה מאד דברים והצעות שניתן לשפר עד כמה שאנחנו לפחות כרשות מקומית יכולים להתערב, ואני חושבת שמתפקידנו כן להתגייס לטובת התושבים, בעיקר לטובת האזורים שאין להם מיגון, כמו בעיקר הרצועה שמקיפה את נחלת עדה וגן רש"ל בקטע שאחרי המנהרה של כפר שמריהו ועד תחנת הרכבת. ההצעה שלי- אני קודם כל אשמח שתקבלו את ה- היא בעצם נחלקת לשלושה חלקים, החלק הראשון זה קודם כל לעשות כן מדידות רעש עדכניות שלנו למול מה שקורה שם, במידה בעצם ונראה שמדידות הרעש הם אכן מביאות תוספת משמעותית, אז כן בעצם לחשוב איך אנחנו מבצעים נטיעות יחסיות יותר מאסיביות, כי זה הכלי לדעתי היחידי שאנחנו יכולים בנקודת הזמן לעשות, איפה שיש פערים וחורים, ובסופו של דבר, כן לחשוב שוב עם כל הצוותים הרלבנטיים אולי להתחיל לעשות איזושהם נקיטת פעולות משפטיות כנגד גופי המדינה שסוג של הקריבו את החלק הזה, זה לא סוד, אנחנו מדברים על זה המון פעמים, דיברנו על זה גם המון פעמים, אני מאד אשמח שמועצת העיר כן תצביע בעד ההצעה הזאת, ותקבלו אותה, יש פה בעצם פעימה שבעיניי היא גם הגיונית והיא עושה שכל, יכול להיות שאחרי שנעשה מדידות נראה שלא כצקתה, יכול להיות שצריכים רגע לבדוק את הדברים, אבל בהחלט יש תנועה משמעותית שאנחנו חייבים להתייחס אליה.

משה פדלון :

מאיה, את מכירה את ההיסטוריה, בעבר. את יודעת שההנהלה הקודמת בתקופת גרמן לא שיתפה פעולה עם מדינת ישראל. ולכן רעננה, מי שנוסע ב- 531, רואה קירות אקוסטיים של 30-40 מטר, שהם בעצם נותנים הגנה לעצי איקליפטוס. לא היה שיתוף פעולה, לכן אכלנו אותה בגדול, גם באקוסטיקה וגם ברכבת, ואנחנו משתדלים כן למזער נזקים.

אני מקבל את ההצעה, אנחנו נבדוק את הדברים, נבחן את הדברים האלה, למען איכות חיים וסביבה טובה יותר.

אהוד לזר : אני רוצה לפרק את זה-

(מדברים ביחד)

הערה קצרה דרור, מה רצית להגיד? אהוד לזר :

אני לא- לא דיברנו, ואני לא בקיא אז- אני יכול להיות שאני לא מדבר- דרור בן עמי :

לא יודע היסטוריה של דברים, אבל אני רק מעלה את הנושא שבשכונת נוף ים גם יש לנו בעיה של חוסר קיר אקוסטי, אני יודע שזה בעיה ארוכת טווח, ויש-

אני אראה לך כתב התחייבות של מדינת ישראל, שמאיה מכירה אותו משה פדלון :

שהבטיחו לנו לפני עשרים שנה, קירות אקוסטיים. הנושא דרך אגב עלה למנכ"ל נתיבי איילון- סליחה נתיבי ישראל, הבטיח לצאת לשטח לעבוד - נאדה.

רגע אבל מה, עכשיו שעושים את הנת"צים לא מטפלים בזה? איל פביאן :

לא. מאיה כץ :

לא, אין עם מי לדבר. חברים, היינו- אני לפחות שלוש פעמים הייתי אצל משה פדלון :

מנכ"ל נתיבי ישראל, הבטיח הבטיח. שום דבר לא מתקדם. צ'ק כתוב, חתום.

אני רוצה להגיד רגע כמה דברים לפני שנקבל החלטה. אחד, לגבי אהוד לזר :

מדידות רעש זה משהו שאנחנו יכולים לעשות, זה לא בעיה. אפשר לצאת עם זה תיכף. עשינו מדידת רעש ב- 2018, לא היו שם חריגות. אבל אם אתם סבורים שנעשו שם שינויים אפשר יהיה לבדוק את זה. כמובן אם יש- ההצעה עלתה לפני שלושה ימים, לא הספקנו לרדת לעומק ההסכמים, וכל המשא ומתן שהתקיים אז בשעתו עם הנהלת העיר הקודמת קודמת, וזה הרבה חומר שצריך לבדוק, ולא בטוח שיש איזושהי נפקות משפטית שזה בא לידי ביטוי בתוך הסכם, ולכן זה הרבה דברים שצריך לבחון. אני אומר, גם אם יש איזושהי הסכמה, תמימות דעים, בין חברי הקואליציה לחברי האופוזיציה, בעניין הטיפול ברעש, רק בהצעה צריך לתקן כמה מילים.

מאיה כץ : אין בעיה, אתה רוצה שאני אשלח את זה מתוקן, למרות שבעיני אתה יודע זה סמנטיקה שהיא- כי אנחנו מבינים את העניין, צריך לעשות את המדידות, לראות מה התוצאות, להבין אם באמת נטיעת העצים ובאיזה כמות ואם זה כלי שישים, ואם קיימים פה פערים משפטיים-

אהוד לזר : אז אני אשמח- נעשה איזושהי הצעה-

דניאל אייזנברג : אני גם אשמח להגיד משהו. באמת כמחזיקת תיק התחבורה הנוכחית, מה שמאיה אומרת, אני לא מפסיקה לקבל גם פניות בנושא, ואני חושבת שכן, כמו שאמרת, יש טעם בלעשות מדידות. נכון שעשינו ב- 2018, ולא היה איזה משהו חריג, אבל גם נכון שיש הרבה דברים שלא תלויים בנו, אבל אולי כן כדאי שנקים איזושהו צוות שמטפל בזה, ויש פה הסכמה כוללת של כל היושבים-

אהוד לזר : בסדר גמור, אז מה שאני אציע זה, א', שיתקיימו, אנחנו נצא למדידת רעש. שתיים, בהתאם לתוכנית הפיתוח העירונית, זאת אומרת צריך לראות סטטוטוריקה וכיו"ב, נקדם נטיעה של עצים ליצירת באפר. ושלוש, נבחן את מערכת ההסכמים ומשא ומתן עם גופי המדינה בקשר לבאפרים הפיזיים, ז"א קירות וכדומה. ובהתאם לממצאים שנגלה נבחן את הכלים המשפטיים שעומדים לרשותנו, ונקבל גם את זה שיהיה צוות שיוגדר ברמה העירונית שיטפל בנושא הזה. אם ארבעת הפריטים האלה מקובלים על כולם-

צבי וייס : אולי תצרף גם את נוף ים.

(מדברים ביחד)

מאיה כץ : אני חייבת רגע להסביר משהו על נוף ים, דרור, אני חייבת שניה להסביר. נוף ים זה איזושהו הסכם שאם אני לא טועה נחתם במשהו אזור ה- 1998, משהו כזה, עם מדינת ישראל. עכשיו, מדינת ישראל באה ובעצם אמרה אנחנו רוצים לעשות קיר אקוסטי, בשלב מסוים התחילו לבנות קירות ששכחתי כרגע את המילה התכנונית של זה, אבל חלק מהקירות לחלק מהתושבים לפי כמות של דציבלים וכולי, אוקי. נעשתה איתם שיחה בעקבות החתימה על הסכם התחבורה הציבורית בעיר. שחלק מהעניין היה שככול שעכשיו כביש החוף הופך להיות משהו שהוא הרבה יותר

משמעותי, מבחינת היקפי התנועה, תדירות, כמות הרכבים, והמדינה מכירה בזה שהתחבורה הציבורית תעלה בכמה מונים, אז יש עכשיו טעם לפתוח את ההסכם הזה ובעצם להביא לפה קיר אקוסטי שהוא הרבה יותר משמעותי, משני הצדדים. גם מהצד של פיתוח, של מערב העיר, גם מהצד של הרצליה ב', וגם כמובן מהצד של אפולוניה. אבל אתה מדבר פה על קיר אקוסטי שהוא בחזקת המדינה, שזה מאבק משפטי שונה לגמרי, ולערבב כרגע את שני הדברים האלה ביחד זה אומר שזה שזה פרויקט ישים ביכולות שלנו יכול בסופו של דבר פשוט לא לצאת לדרך. פה אנחנו מדברים על משהו מאד נקודתי, למדוד רגע את הרעש, להוסיף- לעבות את זה בעצים, ולקוות שיש לנו איזה קייס משפטי בכל התהליכים שהיו. בסיפור שלך אתה צודק במאה אחוז. בסיפור שלך, העלות שלו, סתם רק כדי לסבר את האוזן מהשיחות שהיו לנו בעבר, זה נאמד בסדר גודל של כמעט מאה מיליון שקל, שהמדינה צריכה לתת פה ולהשקיע.

דובר : של נוף ים או של כל-?

אהוד לזר : אני אגיד לך רגע משהו עקרוני, בנוף ים מבחינה סטטוטורית וגם מבחינה כספית, נתיבי ישראל התחייבו להקים לדעתי ב- 300 מטר, אם אני לא טועה, וכל היתר אנחנו נמצאים איתם בחלופת דברים. אני מציע שלעניין שלך ניפגש, תיק התחבורה, תיק איכות הסביבה, וזו תהיה הזדמנות גם לחיבורים ולקיים איזשהו דיון בעניין הזה.

דניאל אייזנברג : אני רוצה שמאיה גם תבוא.

אהוד לזר : אין בעיה, חיבורים זה תמיד טוב למועצה ולעיר שלנו, אני בעד. ובעצם עניתי קודם את ההסכמה המשותפת בין הקואליציה לאופוזיציה, אז מבחינתי אפשר לגשת להצבעה.

מאיה כץ : תודה.

אהוד לזר : בהתאם להצעה המשותפת של האופוזיציה והקואליציה עם התיקונים, של כל חברי המועצה בעצם, מי בעד?

ענת בהרב : בואו נחליט להעלות את זה על סדר היום. ואחר כך תצביעו על זה.

אהוד לזר : בסדר. אז ההצבעה פעמיים. אז פעם אחת להעלות את זה על סדר היום,

מי בעד? פה אחד. מי בעד לקבל את ההצעה? תודה לענת היועמ"שית, תודה לכולם. אל הנושא הבא.

הצעה לסדר מספר 4, דנה אורן. משה פדלון:

נוביגוד עירוני, יוצאי ברית המועצות. דנה. ג'ו נסימוב:

תודה רבה, אני אפתח ואומר שההצעה הזאת לא עוסקת בנושא של דנה אורן:

התרסה. והיא לא עוסקת בנושא של מלחמת דת, למעשה ההצעה הזאת באה מתוך ראייה חברתית ותרבותית. אנחנו יודעים שבהרצליה קיימים מספר זרמים תרבותיים, ערב רב יש לנו פה, למעשה אנחנו עיר שמורכבת מכל תפוצות העולם. בשנים האחרונות לאחר עלייה מברה"מ הגדולה, אנחנו רואים לאט-לאט גם בדור 2, גם בדור 2.5, עלייה בהבנה שיש לאפשר גם ליוצאי ברה"מ לחגוג את חג נוביגוד, מדובר בחג תרבותי חברתי שלמעשה הם לא חוגגים את השנה החדשה, אלא מבחינתם זה היה איזשהו מאבק שהיה בברה"מ, שניטרל אותם מאפשרות לחגוג חגים דתיים, ולכן זה חג תרבותי. מה שקורה היום שהם חוגגים בבית שלהם, אין להם באמת הווייה במרחב הציבורי. אני חושבת שהרצליה היא עיר שיש בה לא מעט עולים מברה"מ, גם דור 2, גם דור 2.5, וצריך לאפשר להם גם כחלק מהמחויבות שלנו לאפשר לכל התושבים לחגוג. אני לא אומרת שנקשט, ונשים פה עצי קריסמס בכל רחבי העיר, אבל לקבוע מתחמים, לייצר פעילות, זה לא חייב להיות גם בחוץ בהתרסה, זה יכול להיות באולמות מתנ"סים, מה שהעירייה תראה לנכון, ולאפשר גם חגיגות קהילתיות לאותם תושבים.

אהוד, יש לי תיקון רק אם היא תסכים, בקהילה של עולי ברה"מ יום צבי וייס:

האירוע החשוב היה 9 במאי, יום הניצחון על- זה היה. עכשיו, אני מציע מאחר ואני קצת מכיר את הנושא, העניין של ה- 9 במאי, בעיקר אלה שהיו- המנצחים בזמנו במלחמות האלה, הם כבר כמעט ולא קיימים, אבל כדי שהנושא לא יישכח אז אני אומר, אם אפשר ששני הדברים יהיו ביחד-

לא צריך באותו יום, זה לא קשור. דנה אורן:

באזור ה- 9 במאי, ולא שלוש- אני חושב שזה- צבי וייס:

- (מדברים ביחד)
צבי וייס : וזה ביחד שני הדברים ביחד יתנו באמת כמו שאת אומרת לקהילה, לתרבות-
- דנה אורן : זה שני דברים שונים.
צבי וייס : אפשר לשלב אותם.
- אהוד לזר : אני רגע רוצה להיות על אותו עמוד. קודם כל כמובן שהעמדה שלנו, שאנחנו מוקירים ומעריכים את המורשת של כל התושבים בין אם החדשים, בין אם הוותיקים. כמובן כל קהילה זכאית לציין את מועדיה וחגיגה באופן שהיא חושבת לנכון. יש לנו מדור קליטת עלייה, בעירייה, יש לנו תיק-
- דנה אורן : זה לא קשור לקליטת עלייה-
אהוד לזר : רגע, תני לי לסיים-
- (מדברים ביחד)
אהוד לזר : יש לנו מדור קליטת עלייה, ויש לנו וועדת עלייה, והמדור הזה מקיים פעילות משותפת בקרב העולים הוותיקים, גם החילוניים, בקרב בני יוצאי ברה"מ. יש תוכנית עבודה לקיום אירועים תרבותיים, מסיבות וטיולים, ביניהם גם הנוביגוד, על מנת לציין את החג בהרצליה. בעיקר הדגש הוא על אוכלוסיית העולים הבוגרת, שהיא בעיקר נצמדת ל- בעיקר זה הצורך, אנחנו נמצאים איתם בקשר. מציינים יחד איתם בפעילויות עירוניות את חג הנוביגוד. הפעילות שלנו נתמכת מלווה ומתקיימת תוך שיתוף פעולה הדוק עם משרד הקליטה, גם בשיתוף גם בתקציבים. אנחנו חשופים היטב למנהגים שלו ואנחנו מקיימים אותנו. בכל זאת, המדור פועל עם העובדים שלו-
- דנה אורן : אני לא ראיתי השנה פעילות נוביגוד. יכול להיות שאני לא מעורבת.
אהוד לזר : את מוזמנת להיפגש עם יהודית נתנזון, מנהלת המדור, ולשבת איתה על כל הפעילות.
- דנה אורן : אז אני אומרת לך, אחד, לא ידעתי שיהודית עוסקת בנושא, שתיים אני אומרת לך שאני שוחחתי, זה לא משהו שאני חיפשתי מה להעלות, הגיעו אלי פניות. למה אמרתי לך שזה לא נכון הנושא הזה של מדור עולים, כי

- העניין הרבה יותר רחב. דווקא העולים החדשים, יש להם מה שנקרא צרות אחרות ונוספות. כאן מדובר על דור 2, דור 2.5, על משפחות שלמות שממשיכות לחגוג והן בבית. אין שום סיבה, ניקח את אולם ספורט-
 אהוד לזר : אני אומר לך שיש תוכניות, יש תוכניות עבודה. זה לא מדור קליטת עלייה באגף לשירותים חברתיים. זה לא עובדים סוציאליים, זה אנשי תרבות.
- השנה הם באו ואמרו, אין לנו חגיגת נוביגוד.
 דנה אורן : אז בוא נחבר אותם לבן אדם שעושה את זה. יש תוכנית יש משאבים.
 אהוד לזר : אתה יודע להגיד לי אם יש השנה חגיגות נוביגוד?
 דנה אורן : כן יש תוכניות- בואי תפגשי עם יהודית נתנזון, יש את התוכנית עבודה, הם מציינים את החג השנה בהרצליה, אם ירצו להרחיב את זה יש משאבים, גם ממשרד הקליטה, גם מעיריית הרצליה. הכל פתוח, יש צוות שעוסק בזה. לא עובדים סוציאליים, אנשי תרבות. וקהילה. אנחנו- זה מי שרוצה בשמחה רבה נקיים פגישה עם יהודית והצוות של המדור. אוקי, חברים מי בעד להסיר את ההצעה?
 דובר : אולי היא מושכת? היה הסבר משכנע.
 דנה אורן : אני רוצה כן לקיים, אני חושבת שזה-
 דובר : אבל הוא אומר שיש.
 דנה אורן : אבל הוא לא אמר מה יש.
 אהוד לזר : יהודית נתנזון, המספר טלפון, תקבעו עכשיו פגישת עבודה. יש לזה משאבים.
- (מדברים ביחד)
 דניאל אייזנברג : אהוד אפשר שמחר אתה תשלח לנו מה יש?
 אהוד לזר : אין בעיה, בסדר גמור.
 דנה אורן : לא, בוא תעלה את יהודית, מה יש-
 אהוד לזר : חבר'ה בואו נהיה רציניים.
 דנה אורן : זה לא רציני? אני מוכנה שנמשיך בסדר יום-
 אהוד לזר : יש תוכנית, ואם מישהו חושב שיש בעיה עם התוכנית או משהו חסר לו, אם הציון הוא לא מספק- מחר-מחרתיים שיגיעו לפגישת עבודה.

- דנה אורן : אני מציעה, בוא נמשיך בסדר יום, נעלה את יהודית, נבין אם יש השנה אירועים.
- משה פדלון : אני לא חושב שזה במקום. יש-
 אהוד לזר : חבר'ה בואו, יש לה תוכנית. היא נתנה לי את הדיווח הזה.
 דניאל אייזנברג : יש לי הצעה פשרה. בואי נראה מחר מה יש-
 אהוד לזר : חבר'ה אני לא שולף.
 דניאל אייזנברג : אני גם רוצה לדעת מה יש.
 דנה אורן : יצאה הצעה לסדר, לא יכולתם לבדוק ולהגיד לי מה יש?
 אהוד לזר : לא ביקשת לראות את התוכנית.
 (מדברים ביחד)
- אהוד לזר : אוקי, מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? מי נגד? מי נמנע? אוקי, ההצעה ירדה. נושא הבא.
- משה פדלון : אנחנו ממשיכים בתב"רים חבר'ה.
 ג'ו נסימוב : אישור תב"רים 2021, לאחר אישור תקציב פיתוח 2021, של שני תב"רים מעבר לתוכנית הפיתוח השנתי ממקורות המימון שמולכם. קרן עודפים, אחרים. מי בעד?
- רוני חדד : ג'ו? יש פה רק רציתי להבהיר שני דברים, אחד שיש פה שני תב"רים, אחד תב"ר 1970, שזה [לא ברור] מימון של 45,500 שקל, והתב"ר השני שהוא בעצם- הוא לא מופיע בסכום אפס, זה תב"ר לנגישות אקוסטית, הוא מסתכם בסך של כ- 89,832 שקל, וזה הקטנת האומדן לסגירת התב"ר על מימון מלא של משרד [לא ברור].
- ג'ו נסימוב : מימון מלא. תודה. מי בעד חבריה? פה אחד, תודה רבה. בקשה למחיקת חובות, לפי סעיף 339 פשרות, החומר מולכם, שאלות הערות, מי בעד?
 שלומי (זום) : רגע. צריך את הנוסח הקבוע. לפניכם בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339, פשרות. שמונה מקרים, שלוש מתוכם זה עסקים וחמישה במקרה מגורים על סך כולל של 5,283,191 שקלים.
- ג'ו נסימוב : ריגשת שלומי, תודה. מי בעד? פה אחד, תודה רבה. תיקון צו עיריות איסור הכנסת או מכירת מוצרים חד פעמיים בשפת היס. יש לכם את החומר-

- אהוד לזר : חברים, רק להבהיר, זו עבירת קנס בעבור אותה עבירה שציינו בחוק העזר. מי בעד?
- אלעד צדיקוב : רגע אני רוצה לדבר. זה נראה לי ממש מוגזם. סליחה, אני לא מבין, בן אדם מביא בקבוק מים מינרליים זה עבירת קנס בחוף הים? ענת אתם רוצים להתייחס למדרג של העבירות?
- אהוד לזר : זה מוגזם. זה הופך להיות משטר דיקטטורי. אין לי בעיה תיתן אלף שקל קנס למי שזורק את זה על החוף ומלכלך, אבל מי שהביא איתו בקבוק מים- מה תעשה עם זה?
- ענת בהרב : את הנורמה אנחנו- כבר קבעתם כשאישרתם את התיקון לחוק העזר של הסדרת מקומות רחצה שתוקן-
- אהוד לזר : רגע, איל לא שומעים אותך. ענת, הנורמה נקבעה, עכשיו עבירת- התגמול בעבור השכר מה שנקרא.
- ענת בהרב : הנורמה למעשה כבר נקבעה, והחוק פורסם. וכרגע הרצון של הנהלת העיר הוא לקבוע את זה גם כעבירת קנס.
- אלעד צדיקוב : ענת, מה זה נורמה? בקבוק מים מינרליים זה נקרא חד פעמי? אהוד לזר : אז זה איל תרחיב איל בבקשה.
- צבי וייס : בממשלה מביאים את זה לוועדת חוקה ומשפט. דבר כזה.
- ענת בהרב : גם אנחנו מביאים את זה לוועדת חוקה ומשפט, אנחנו מאשרים את צו העיריות קנס בכנסת. זה תיקון של צו העיריות קנס, והוא נעשה בכנסת.
- אהוד לזר : איל אתה רוצה להרחיב על הדרגה?
- אייל רייך : בהתאם להמלצה של איכות הסביבה, קנס מקסימלי, אני מזכיר שבנורמה שקבענו בקבוקי משקה ניתן להכניס.
- (מדברים ביחד)
- אלעד צדיקוב : אני לא מבין למה גם כלים חד-פעמיים. אני מאד בעד לתת קנס, חמור, למי שיזרוק את זה לא לפח או משאיר את זה על החוף. קנס חמור בכל הכוח, אבל אני אומר ברצינות, משפחה עכשיו מגיעה לא משנה הביאה לבן שלה סנביץ עם איזה משהו מפלסטיק, עכשיו 700 שקל כנס זה ממש מוגזם.
- אהוד לזר : המציאות מראה שמשאירים את זה שם.

- אלעד צדיקוב: אין בעיה, מי שמשליך פסולת תן לו קנס, חד משמעית. שיזרקו לשקית אשפה. על מה 730 שקל קנס, זה מוגזם.
- אייל רייך: הסברנו בדברי ההסבר. כל הנורמה שהמועצה ביקשה לקבוע היא למנוע מלכתחילה את ההכנסה של מוצרים חד-פעמיים, בעיקר הנושא של פלסטיק-
- אהוד לזר: אחרת החוק הזה הוא כלום ושום דבר.
(מדברים ביחד)
- אהוד לזר: תראה, אתה מבקש ממני שיהיו לי אלף פקחים שם, אני רוצה למנוע מאנשים להביא פלסטיק לחוף הים.
- אלעד צדיקוב: לא ביקשתי אלף פקחים. יש רוח מפקד. יש הוגדר בעיתון, יש חוק שאסור להכניס פלסטיקים זה מספיק. עכשיו שווה בנפשך, אמא עם תינוק מביאה משהו, השאירה חיתול, השאירה אשפה, תן לה קנס. הביאה את זה לחוף 700 שקל קנס? זה מוגזם, על מה ולמה?
- משה פדלון: אלעד ברשותך, החוק מונח פה בהצעה, תקרא את החוק, גם בקבוקים פלסטיק ניתן להכניס.
(מדברים ביחד)
- משה פדלון: לא, שמע, בוא תקרא מה כתוב, תקרא. לא ללכלך, לא לזרוק, לא להשאיר, לא לפזר, תקרא את החוק. זו המטרה. בוא תקרא את החוק ותראה שלא פוגעים.
- אורן אוריאל: אולי גם יותר מכל חוק עזר אחר פה גם צריכה להיות אכיפה חכמה. ולא דוגמטית, כלומר, צריך לראות שבאמת בהתאם לדוגמה שהוא נתן, מי הביא את זה לעומת מי שמשאיר את זה.
- משה פדלון: העניין שאנשים באים ומשליכים את זה.
- דרור בן עמי: זה צוק העיתים אין לנו שום ברירה. חייבים לעשות משהו.
(מדברים ביחד)
- אהוד לזר: יש נורמה, נורמה היא חד משמעית. אי אפשר לתת עשרים עד מאה מצבים שונים של הפעם זה מטרנה הפעם זה חיתול, כי זה הפשטות של חוק, הוא צריך להיות נהיר. אלא שמתחת לחוק יש עיקרי מדיניות אכיפה, בעיקרי מדיניות אכיפה שזה הפן הניהולי, באיזה מעשים

מתמקדים, האם זה בהשלכה או האם זה בהבאה, זה סמכות ניהולית. מן הסתם שיש שיקול דעת לנו כהנהלת עירייה לקבוע עיקרי מדיניות האכיפה, במה אנחנו רוצים לשים את הדגש, אבל הנורמה חייבת להיות ברורה, והעונש בגין הפרת הנורמה צריך להיות ברור. האכיפה היא כלי ניהולי.

(מדברים ביחד)

אלעד צדיקוב: קודם כל, הגדרת החוק, הגדרת התקנה זה לא איסור השלכת אשפה, שם הייתי תומך בכל כוחי בכל קנס שתבחרו.

אהוד לזר: אבל על זה לא צריך בכלל חוק. זה חוק כללי. למה ללכת על כל-

אלעד צדיקוב: השוק המסחרי הוא לא תואם כרגע לסטנדרט הזה, מכירת מוצרים חד פעמיים, אני באמת שואל שאלת תם, עובר עכשיו בן אדם שמוכר מים מינרליים או מוכר ארטיקים.

דרור בן עמי: לא, כוסות.

אלעד צדיקוב: אין בעיה, כוסות.

דרור בן עמי: אנחנו במשבר אקלים.

אלעד צדיקוב: משבר אקלים, אם תקרא ספרים תראה שבפרופורציה של מה שאתה עושה משית קנס חסר פרופורציה-

(מדברים ביחד)

אלעד צדיקוב: אני מאוד מאוד בעד שמירת הניקיון ואני שוחה בים ואני אוהב את הים, לא פחות מאף אחד אם לא יותר, אבל דבר אחד, בעיניי זה דבר שקיצוני מדי. משפחה עם ילדים קורה מקרה שיביאו משהו, אז אם אתה אומר לי השלכה אני כמובן בעד.

אהוד לזר: השלכה לא צריך חוק עזר. השלכה זה עבירה.

אלעד צדיקוב: עכשיו מה יהיה השלב הבא? תגידו ב- 23 שב- 21' החלטנו שיש כנס אז ב- 23 יפתחו תיקים לכל מי שמגיע עם-?

דרור בן עמי: לא להכניס פלסטיקים לים, נקודה.

משה פדלון: החוק כבר אומר לא להשליך. אנחנו מבקשים שלא יגיעו עם שקיות ניילון.

אלעד צדיקוב: יש תקדים? יש רשות מקומית שעשתה?

- אהוד לזר : כן, אילת ואשדוד.
 דרור בן עמי : הגיע הזמן להתעורר, לא להכניס פלסטיקים לים.
 אלעד צדיקוב : שלא ישמע כאילו אני נגד ים נקי. הפוך.
 (מדברים ביחד)
- דרור בן עמי : אנחנו בקטסטרופה עכשיו, אנחנו צריכים לא להכניס- לא להכניס פלסטיק לים. נקודה.
- אהוד לזר : הפלסטיק מגיע, עכשיו אני אחפש מי שמשליך? זה היה לפני עשרים שנה העבירה הזאת הייתה קיימת. היום אי אפשר להכניס פלסטיק חד פעמי לחוף הים. עכשיו אני מבין שבמדיניות האכיפה על איזה פריטים בתוך העבירה הזו אוכפים, ואיזה פחות, לפחות עד שהציבור יבין ויתרגל, זה בידיים שלנו. אין פה אף אחד שמחפש את האישה עם המטרנה.
- אלעד צדיקוב : לא, אבל עכשיו שאלה- בן אדם הלך לים והביא איתו בקבוק בירה ושתי כוסות, לו ולאשתו, אוקי לצורך העניין.
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון : אסור להכניס כלי זכוכית.
 אלעד צדיקוב : אז אני שואל, לא זכוכית ולא פלסטיק, זה מה מותר לו?
 דרור בן עמי : לכבד את הטבע, לא להכניס פלסטיק לים.
 אלעד צדיקוב : גם שקית אסור. לא דיברתי על הים.
 דרור בן עמי : לחוף. למה אתה מתעקש על הדבר הזה?
 אלעד צדיקוב : כי אני חי את הפרקטיקה. זה מאד קל לבוא- אני שואל שאלה, משפחה מגיעה לים-
 אהוד לזר : יש את הפריטים של מה מותר ומה אסור, יש את עיקרי מדיניות האכיפה.
- אלעד צדיקוב : בוא תגיד לי מה מותר. בקבוק בירה איך הוא שותה אותו בים?
 משה פדלון : צדיקוב, מה שקורה בפועל בשטח, משפחה עוזבת את אזור שפת הים, את החוף, היא משאירה בשטח עצמו שקיות ניילון חד פעמיות, כוסות חד פעמי וסכו"ם, אנחנו רוצים למנוע את זה. מה רע בזה?
 אלעד צדיקוב : כי משה אתה גורם להם להגיע בלי שום כלים לים אני לא מבין את זה.
 (מדברים ביחד)

- אלעד צדיקוב: יש לי ילדים, אני בא איתם לים, במה אני מביא להם משקאות? במה אני מסעיד אותם? בלי שקיות בלי בקבוקים, הם באים לים לצום?
- אהוד לזר: היום יש כלים- חברים, העולם שלנו הולך להיהרס בגלל שאנחנו נמצאים בפינוק הזה של אין לנו איך להביא. לפני שלושים לים לא היו כלים חד פעמיים ואנשים הגיעו לרחוץ בים.
- אלעד צדיקוב: אני מכיר את הגישה הזאת, זאת גישה מאד רדיקלית. יש חולקים עליה ויש גישות אחרות.
- דרור בן עמי: זה לא יאומן להתעקש על הדברים האלה. זה לא רדיקלי.
- משה פדלון: אלעד אני מזמין אותך לראות אחר הצהריים איך אנשים משאירים את חוף הים.
- אלעד צדיקוב: אני הראשון, ואני אגיד לך יותר מזה, אני אלך איתך יותר רחוק, גם כשבאים אוכלוסיות שלא מהעיר לפארקים, אנחנו יודעים איזה אוכלוסיות מגיעים שלא מהעיר לפארקים ומשליכים אשפה אחריהם, תן להם קנס גדול. אני בעד. אני נגד לכלוך, אני מאד בעד ניקיון וים נקי, אני שוחה בים אני נגעל מהזוהמה של הים. אבל אני גם בעד פרקטיקה.
- (מדברים ביחד)
- אורן אוריאל: אהוד, כל מה שמדברים פה מופיע בדברי ההסבר לחוק, הכל כתוב תסתכל גם- תראה למטה.
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון: חברים מי בעד הצעת החוק הזו? מי נגד? צדיקוב.
- דניאל אייזנברג: הצעת חוק מצוינת, אני חייבת להגיד.
- משה פדלון: המלצות ועדת שמות.
- ג'ו נסימוב: יש לכם מולכם בחומר את השמות של אלה שיונצחו. יש לכם הערות, שאלות?
- אהוד לזר: תקריא את השמות רק. הרב שלמה קוממי. ד"ר ויסטין יחזקאל וינשטוק. סליחה אם אני טועה בשמות. הרב אבן ישראל. השלישי זה פנייתו של מר לונדון, הרב שטיינזלץ-
- ג'ו נסימוב: הרב שלום צבי דוידוביץ'.

- אהוד לזר : חורשה על שם רוטרי.
- מאיה כץ : יש לי שאלה רגע על זה, אני בדרך כלל לא מתערבת בהחלטות הוועדה כי אני חושבת שחברי הוועדה עושים ויש לכולנו נציגים. הסיבה שזה נדחה זה בגלל אותו גלגל שמוצב בכיכר אלי לנדאו?
- משה פדלון : רוטרי מונצח. לא הוגן לתת למישהו שתי הנצחות.
- אהוד לזר : היה דיון שלם על זה בוועדה.
- מאיה כץ : אבל זה לא כתוב. מה שכתוב פה זה שזה נדחה כי כיום מוצב גלגל רוטרי בכיכר ברחוב אלי לנדאו. אז היה פשוט לרשום פה בגלל שקיימת הנצחה.
- אהוד לזר : הנצחת הרצל סוריאס.
- ירון עולמי : סוריאס, ג'ו, תרשום שאני נמנע בנושא הזה. על 6.
- אהוד לזר : ועדכון, חברי הוועדה עודכנו כי בהמשך לוועדת השמות במועצת העיר משה ארנס ז"ל ואלוף מאיר דגן ז"ל יונצחו בשמות רחובות חדשים בשכונת גליל ים.
- אהוד לזר : הוועדה המליצה לדחות את הבקשה בהימנעות אחת. מי בעד המלצות וועדת השמות?
- ג'ו נסימוב : פה אחד למעט ההערה של קוממי לגבי סוריאס.
- דנה אורן : אני פשוט הייתי בחוץ.
- אהוד לזר : אוקי. דנה לא הצביעה.
- ג'ו נסימוב : המלצות הוועדה להארכת שירות. יש מולכם מספר עובדים שעברו את הוועדה. החומר מולכם, מי בעד?
- מאיה כץ : אני רק חייבת להגיד על זה משהו. אני אצביע בעד, שוב כמו שאמרתי כי הוועדה להארכת שירות וכו', אבל בסוף יש תפקידים שאנחנו יודעים שיש בהם חוסר, כמו סייעות לבורנטים כל הדברים האלה, וזה בסדר להאריך להם. יש תפקידים שזה בסדר גמור גם בגיל 72 להגיד רבותיי תודה, יש דור חדש שגם רוצה להיכנס.
- אהוד לזר : יש פה בעיה נקודתית, היה מכרז, מועמדים- אני לא רוצה להגיד כאילו לא רוצה לחוות דעה-
- מאיה כץ : לא אנחנו נדבר כרגע על זה- אבל-
- אהוד לזר : ולגבי השאר זה גם תפקידים בחוסר.

- מאיה כץ : אבל גם סעיף ב' הוא קצת קרוב לזה, אתה מבין.
- אהוד לזר : היה מכרז, וזה מנהל אגף, צריך להבין מה קורה לעולם התעסוקה. ובמספר שתיים, חסרים לנו כלכלנים, מנהלי חשבונות, אין היום.
- מאיה כץ : אמרתי, אני לא נכנסת לזה כרגע. בטח לא לגופו של אדם ולא לזה- אני פשוט אומרת-
- אהוד לזר : יש דיון ער בוועדה הזו, ויש אנשים דעתניים ביניהם אני בוועדה הזו, ובסך הכל אתם מקבלים באמת את מה שצריך.
- מאיה כץ : אמרתי, אני בדרך כלל לא מתערבת בתוך הוועדות-
- אהוד לזר : פה- תסמכי עלי שמגיע לכאן מה שצריך להגיע. מי בעד? רגע לא הצבעתם. מי בעד?
- מאיה כץ : הצבענו בעד.
- ג'ו נסימוב : המלצות הוועדה להעסקה נוספת שלוש שמות מולכם, שלושה. מי בעד?
- רונן וסרמן : למה רק לשנה האישור?
- אהוד לזר : הוועדה עוברת על כל השיקולים והנסיבות בגוף הבקשה, בודקת במה עובדים האנשים, האם יש חשש לניגוד עניינים, איזה שינויים- מה יש בתפקיד השני, ובהתאם לייעוץ המשפטי ולהחלטות למנהלים שנמצאים שם זה ההמלצות שלנו.
- מאיה כץ : צריך לבדוק שזה באמת אותו עובד עומד בהתחייבויות שלו כלפי העירייה ואז נותנים לזה פרק זמן חוזר.
- ג'ו נסימוב : תחזית ישיבות המועצה ל- 2022 מולכם. גברת דנה אורן ביקשה דקת דיבור, ביטלה.
- משה פדלון : חברים, סעו בזהירות.

- הישיבה ננעלה -